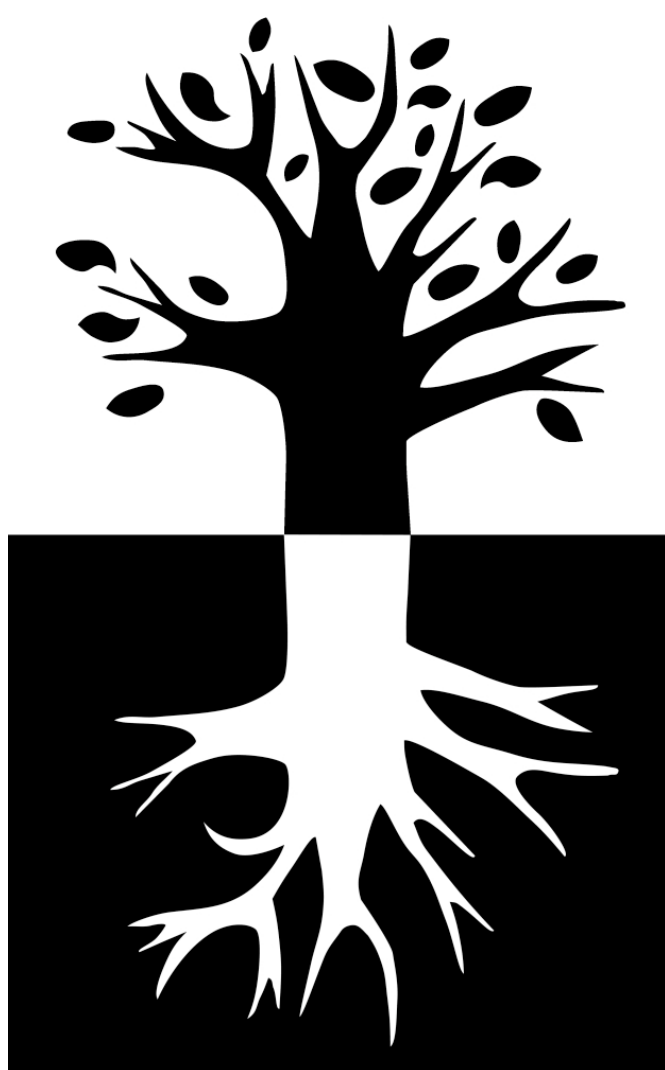

PREDGOVOR

Radeći na internetskim lekcijama koje Michael Laitman drži na na Svjetskoj akademiji Kabale, dali smo sve od sebe da sačuvamo stil i duh njegovih lekcija i diskusija. Ovo nije doslovan tekst, niti je lekcija o filozofiji. Ovdje ćete otkriti tajne duboke informacije o Višem Svijetu. Na ovaj način, kroz kabalista, Stvoritelj otkriva Misao Stvaranja i Njegovu svjetlost.

Tijekom jednog od svojih subotnjih predavanja, M. Laitman nam je ispričao o stavu svojega učitelja, Rabasha, prema rukopisima svojeg velikog oca Baal HaSulama, komentatora “*Knjige Zohar*”. Dok je objavljivao rukopise, Rabash si nikada nije dopustio načiniti i najmanji ispravak onoga što se moglo činiti pogreškom. M. Laitman je postupio jednako kada je bilješke svojega učitelja pripremao za objavljivanje.

“Ono što sada nalikuje na grešku postat će jasno kada se uzdignemo do više duhovne razine”, rekao je Rabash svojem sljedniku Michaelu Laitmanu.

Pokušat ćemo slijediti savjet naših učitelja i sve “pogreške” principijelno ostaviti neispravljenima.

Ova knjiga nije napisana; do zadnjega retka usmeno je podijeljena s brojnim članovima virtualne grupe, koji se okupljaju na mnogim mjestima u svijetu da bi čuli ove lekcije.

Čitajući ovu knjigu, možete se pridružiti zajednici kabalista početnika, pod uvjetom da je tretirate kao vrlo poseban kabalistički tekst ispunjen dubokim značenjem. Podlegnite svojim senzacijama, pustite da vas Viša Svjetlost vodi, ispravlja i pripremi vašu dušu, vaše duhovne posude, za primanje krajnjeg užitka – stapanje sa Stvoriteljem.

Studenti

Rava Michaela Laitmana

PREDGOVOR

KNJIZI ZOHAR

1. Dubina mudrosti i učenja sadržanih u svetoj Knjizi Zohar skrivena je iza tisuću zaključanih vratnica.

Zašto je „skrivena iza tisuću zaključanih vratnica“? Zapravo, nitko ništa ne skriva; sve postoji unutar okvira prirodnih zakona stvaranja. Za razliku od onoga kako je u ovome svijetu, nema ključa koji može otključati vrata da bi netko mogao ući tamo gdje smije ili ne smije biti. Duhovni je svijet potpuno otvoren; pojedinac samo napreduje s jedne duhovne razine na drugu i ostavlja jednu stvarnost da bi ušao u drugu u skladu s načinom na koji mijenja vlastita svojstva.

U našem svijetu predmet možemo pomaknuti s jednoga mjesta na drugo na mehanički način, dok u duhovnome svijetu moramo izvesti unutrašnji pokret kako bismo prošli iz jednog dijela svijeta u drugi. To nazivaju zaključanim vratima; dok god je osoba ograničena na jedan dio, sljedeći ostaje skriven, „zaključan“.

Što možemo učiniti da bismo ih otvorili? Promijeniti sebe u skladu s dijelom u koji želimo ući i tada ćemo ući. Vrlo je jednostavno. Sve postoji unutar čovjeka. Korištenjem potencijalnih sposobnosti iznutra, svatko se može jednostavno kretati iz svog trenutnog stanja u stanje savršenog beskraj i stapanja sa Stvoriteljem.

Sva mudrost sadržana je u metodi napredovanja u duhovnom prostoru. Zato se kaže da je dubina mudrosti „skrivena iza tisuću zaključanih vrata“. Nije skrivena ni iza kakvog izvanjskog prolaza.

Sve su brave i ključevi unutar nas. Naša se metoda sastoji u ispravnom izvršavanju unutarnjih akcija i otključavanjem brava našim unutarnjim ključevima. To je svrha studiranja “*Knjige Zohar*” i mudrosti Kabale uopće.

Naš je ljudski jezik preskroman da bi nas opskrbio dostatnim, pouzdanim izrazima za potpuno tumačenje ijedne stvari u toj knjizi.

To znači da, ako uzmemo čak i najmanju frazu iz “*Zohara*”, koja nam se čini prilično jasnom, tumačenje će zasigurno ovisiti o našoj razini postignuća. Postupno razvijajući naš unutarnji potencijal, prilagođavajući se raznim duhovnim zakonima i svojstvima, početi ćemo otkrivati veliku dubinu u svakoj riječi, frazi ili rečenici u knjizi, umjesto akcija i fenomena koje percipiramo danas. Dubina opažanja ovisi isključivo o istraživačevoj razini postignuća.

Moja tumačenja samo su prečke ljestava.

Struktura komentara za “*Knjigu Zohar*” nalikuje na ljestve. To ne znači da je prvo poglavlje knjige namijenjeno početnicima, a posljednje najnaprednijim studentima. Svaka rečenica, svaka riječ u tekstu uključuje unutarnje razine postignuća svih opisanih akcija i stanja.

Tekst je složen na takav način da čitatelj postupno otkriva sve jasniju sliku. On samo treba težiti otkrivanju neke unutrašnje informacije skrivene u knjizi. To je sve što čovjek razumije na ovom stupnju, no ovo inicijalno *ugađanje* sasvim je dovoljno da bi knjiga počela djelovati na nas na taj način.

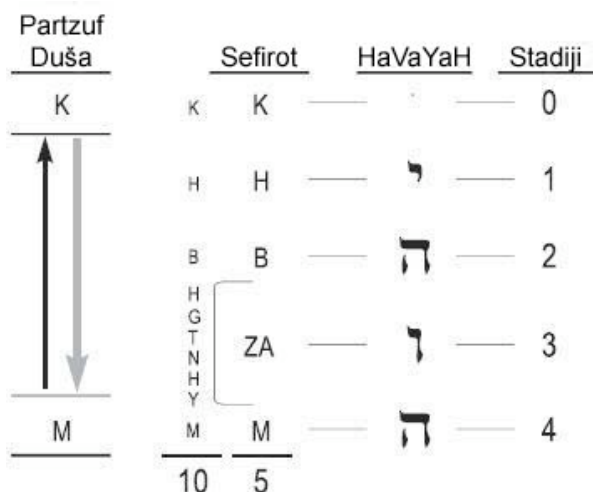
Namjera mi je pomoći učeniku da stekne visine s kojih će moći vidjeti i istraživati što sama Knjiga opisuje. Stoga, u ovom predgovoru, nalazim neophodnim pripremiti učenika koji je zainteresiran za “Zohar”, dajući mu ispravne definicije, prikazati kako proučavati knjigu i učiti iz nje.

Drugim riječima, cilj studiranja “*Zohara*” jest steći Viši Svijet, osjećati i kontrolirati ga; početi živjeti ne samo u okvirima ovoga svijeta, nego ući u veću, vječnu i savršenu stvarnost.

2. Od početka treba biti jasno da se sve što je rečeno u Knjizi Zohar, i čak u njezinim legendama, odnosi na nazivlje (denominacije) deset Sefirot, nazvanih KaHaB (Keter, Hochma, Bina), HaGaT (Hesed, Gevura, Tifferet), NHYM (Netzah, Hod, Yesod, Malchut), i kombinacije njihovih vrijednosti. Kao dvadeset i dva znaka u govornom jeziku, čije su permutacije dovoljne da se pred nama otkrije svaki predmet i svaki

nauk, tako su poimanje i permutacije vrijednosti u deset Sefirot dovoljne za otkrivanje cjelokupne mudrosti u knjizi Nebeskoj.

Iz studija o četiri faze razvoja izravnoga svjetla, znamo da se ove faze (0,1,2,3 i 4) sukladno nazivaju „vrh znaka *Yud*“, znakovi *Yud*, *Hey*, *Vav* i *Hey*. Oni čine riječ *HaVaYaH*, neizgovorljivo ime Stvoriteljevo.

Što *HaVaYaH*, Stvoriteljevo ime, znači? Ovi simboli sadrže informaciju o čitavom univerzumu. Ostatak su njihova razna tumačenja. Ako ih opišemo kao *Sefirot* (množina od *Sefira*), odnosit će se na *Keter*, *Hochma*, *Bina*, *Zeir Anpin (ZA)* i *Malchut*. Tada nadalje dijelimo *Sefira ZA* na šest *Sefirot*: *Hesed*, *Gevura*, *Tifferet*, *Netzah*, *Hod* i *Yesod*. Zato su ovih Deset *Sefirot* sve što imamo. *Keter*, Stvoriteljev stav prema stvorenom, prethodi *Sefirot-derivatima*, od kojih je posljednji *Malchut*, stvorenje (kreacija). Slijedom toga, Stvoriteljev stav prema stvorenju silazi od *Keter* do *Malchut*, dok stav stvorenja prema Stvoritelju uzlazi obrnutim smjerom, od *Malchut* do *Keter*. Sve što je uključeno unutar Deset *Sefirot* zove se Duša ili *Partzuf*. To je sve s čime se susrećemo.

Ništa više od toga ne znamo. Možemo percipirati samo ono što uđe u nas, i nazvati to svojim životom.

Baal HaSulam kaže da su kombinacije *Sefirot* i njihovih različitih, povremeno korištenih pod-*Sefirot* sasvim dovoljni da se opišu sva moguća stanja, akcije i svojstva svega što se događa između Stvoritelja i stvorenoga.

U našoj stvarnosti postoje tri definicije.

U stvari, nisu to definicije, nego, radije, ograničenja, koje trebamo ispravno razumjeti. Kada se izložimo “*Knjizi Zohar*” kroz ova tri

ograničenja, razumijemo što govori i možemo prodrijeti kroz njezinu dublju formu.

3. Prva definicija (ograničenje):

U provedbi učenja postoje četiri kategorije, a nazivaju se:

- *Materija (Supstanca, Tvar),*
- *Forma (Oblik) u Materiji,*
- *Apstraktna forma, i*
- *Esencija (Suština).*

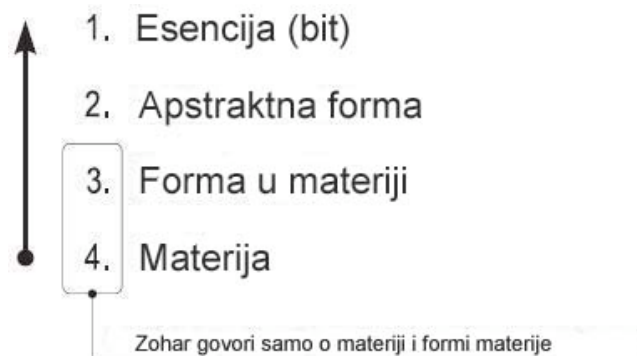
Ako se odmaknemo izvan našeg analiziranja, pronaći ćemo da su esencija, apstraktna forma, forma i materija odjeveni jedni u druge. Tako percipiramo svaki objekt u našem svijetu.

Na primjer, imam šalicu, koja ima formu posude (hebrejski: *Kli*). Materija od koje je načinjena jest glina. Kada govorim o šalici ne odnoseći se na njezin oblik ili materijal od kojeg je napravljena, odnosim se prema njezinoj apstraktnoj formi kao *Kli*-ju. Općenito, što je čaša ili šalica? Govorim o nečemu apstraktnom, nepovezanome s konkretnim objektom. Tada slijedi esencija, kategorija, nešto što konstituira ideju šalice, *Kli*, za mene

To su četiri stupnja unutarnjeg stjecanja bilo koje definicije, svrhe, radnje ili svojstva.

Jednako je s Deset Sefirot. Osoba mora biti svjesna da se Knjiga Zohar ni u najmanjoj mjeri ne bavi s konceptima poput Esencije Sefirot ili njihovom Apstraktnom Formom. Radije, s obzirom da je Forma nositelj Materije, knjiga obrađuje ili Formu Sefirot ili Materiju koju sadržavaju.

Ako uzmemo esenciju, apstraktnu formu, formu u materiji i materiju (redoslijedom kojim silaze do ovoga svijeta), naše postignuće počinje materijom i penje se gore. Baal HaSulam kaže da “Zohar” govori samo o prve dvije razine postignuća, materiji i formi u materiji. To je prvo od naših ograničenja koje se odnose na proučavanje “Zohara”.

4. Drugo ograničenje: Sve što postoji u Božanskoj stvarnosti, a koje se odnosi na stvaranje Duša i njihovih oblika postojanja, uvjetovano je sljedećim trima stanjima:

- *Ein Sof* (dosl. Beskonačnost);
- Svijet *Atzilut*;
- Tri svijeta *Beria*, *Yetzira* and *Assiya*.

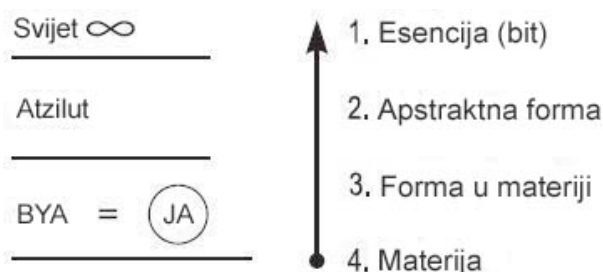
Svijet Beskonačnosti posve je božanski i odnosi se na stanje prije Tzimtzum Aleph do stanja Konačnog Ispravljanja.

Svijet *Atzilut* je Svijet našeg ispravljanja. S obzirom da je sam po sebi ispravljen, predstavlja osnovu, izvor našeg života i boljitka.

Svjetovi *BYA* područja su u kojima mi postojimo.

Znajte da “Knjiga Zohar” istražuje samo Svjetove BYA (Beria, Yetzira i Assiya) i ništa drugo. Svjetove Ein Sof i Atzilut dodiruje samo do mjere do koje Svjetovi BYA primaju od njih. Inače se “Knjiga Zohar” uopće ne bavi njima.

Svjetovi Ein Sof i Atzilut ne zanimaju nas sami po sebi. Moramo znati gdje smo i kako nam ti svjetovi mogu pomoći.

“Knjiga Zohar” uvijek govori o praktičnoj primjeni svega što proučavamo. Bavi se samo onim što je stečeno u čovjekovoj Duši, koja

postoji, djeluje, vlada i upravlja čovjekovim ispravljanjem, no nikada ne govori ni o čemu apstraktnom.

Posljedično, naš pristup “*Zoharu*” treba biti čisto praktičan. Moramo mu se dati na raspolaganje, na način da nam svjetlost koju isijava može jasno ukazati što moramo ispraviti.

Esencija i apstraktna forma odnose se na ono što je iznad našeg ispravljanja. Steći ćemo i njih također, no kasnije, nakon Konačnog Ispravljanja; i zato “*Knjiga Zohar*” ne govori o tome. Niti spominje Svjetove Beskraja i Atzilut, gdje uzlazimo nakon Konačnog Ispravljanja. To nije naš trenutni zadatak.

Naš je zadatak proći kroz 6000 godina (razina) ispravljanja; zato “*Zohar*” govori samo o ovom procesu. Opisuje mene i, kroz mene, Svjetove *Ein Sof* i *Atzilut*, radeći samo s onim što se tiče mene u mojoj materiji i formi. Ne spominje se niti jednom riječju išta što nije na bilo koji način povezano sa mnom.

5. Treća definicija (ograničenje): Postoji tri aspekta u svakom od svjetova BYA:

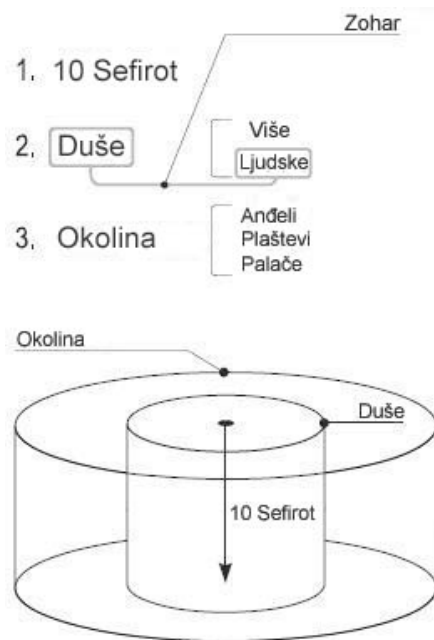
- ***Deset Sefirot,***
- ***Duše, i***
- ***Ostatak stvarnosti.***

Deset *Sefirot* sačinjavaju silazeću čistu svjetlost u formi postupno umanjujućih emanacija (izviranja). Tako, svjetlost percipiramo do mjere do koje smo sposobni komunicirati s ovih Deset *Sefirot*.

Duše odjevene na tih Deset *Sefirot* postoje unutar stvarnosti koja ih okružuje. Na taj način, jedan je element unutar drugoga. Postoje dvije vrste duša: Više i ljudske. Kasnije ćemo saznati više o ideji „Viših duša“.

Ostatak okolne stvarnosti sačinjen je od *Malaachim* (dosl. anđeli), *Levushim* (dosl. odore), te *Heichalot* (dosl. palače).

Ovo su inferiorne duhovne sile koje okružuju ljudsku dušu. Njihova imena upućuju na sličnost s našim svijetom: „anđeli“ su jednaki životinjama; „odore“ su sile izvanjske u odnosu na čovjeka, no vrlo mu bliske, kao u našem svijetu; „palače“ su sile koje sačinjavaju čovjekov udaljeniji okoliš.

U svakome slučaju, valja znati da, iako “Knjiga Zohar” detaljno objašnjava svaki i najsitniji detalj svakoga svijeta...

Ipak, ne treba biti u zabludi pa misliti da je sve objašnjeno o svim svjetovima. “Zohar” otkriva i obrađuje samo ono što se odnosi na jedan aspekt – ljudske duše, i posve ignorira sve što se odnosi na Deset Sefirot ili okružuje Dušu (tj. Više Duše, anđele, odore i palače).

Svaki drugi aspekt koji može biti objašnjen ili opisan iznesen je samo u svrsi razumijevanja što je ono što Duše primaju. “Knjiga Zohar” ne izgovara niti jednu riječ o čemu što se ne odnosi na Duše.

Ova tri temeljna aspekta služe nam kao polazne točke:

- ***ne izaći izvan okvira materije i forme u materiji;***
- ***ne izaći izvan okvira svjetova BYA;***
- ***ne izaći izvan okvira ljudskih Duša.***

Ako ostanemo unutar okvira ova tri ograničenja, ispravno ćemo razumjeti što nam “Knjiga Zohar” želi pružiti. Na taj ćemo način precizno primiti njezinu poruku kroz kanal koji se iz knjige spušta na nas, i uspostaviti kontakt s njom. Na primjer, ako osoba s filozofskim okvirom uma pokuša apstraktno razumjeti što je napisano u knjizi, definitivno neće uspjeti. Zato se “Zohar” doima „zaključanim iza tisuću zaključanih kapija“.

Ako pojedinac želi otkriti nešto o apstraktnoj formi i esenciji, no još uvijek nije primio neophodan duhovni stupanj, neće to uspjeti s razine našeg svijeta na načine filozofskog rezoniranja. Morat će doseći

odgovarajuću razinu u Svijetu *Atzilut* ili Svijetu *Ein Sof*, i tamo započeti svoje istraživanje. Općenito, “*Knjiga Zohar*” nema nikakve veze s ovim stvarima; proučava isključivo proces naše korekcije. Kada se ispravimo i steknemo Višu Stvarnost, steći ćemo i svo dodatno znanje o apstraktnoj formi, esenciji, Svjetovima *Atzilut* i *Ein Sof*, Deset *Sefirot*, Višim Dušama, anđelima, odorama i palačama.

“*Zohar*” nam ne može o tome ništa reći sve dok, uz njegovu pomoć, ne korigiramo materiju i formu u materiji, tj. svjetove BYA, u kojima naša duša i postoji. Samo nakon što stvorena želja bude ispravljena. bit će moguće reći kako stječe više duhovne stupnjeve. Sve dok je ta želja egoistična, ne može dohvatiti išta iznad svoje vlastite razine.

Prirodno, ona neće dostići razinu apstraktne forme ili esencije u svjetovima *Atzilut* i *Ein Sof*, jer to već znači posjedovanje svojstva davanja. Niti će moći steći ono što postoji izvan ljudskih duša, posebice u deset božanskih *Sefirot*, u čistoj svjetlosti koja izvire iz Stvoritelja.

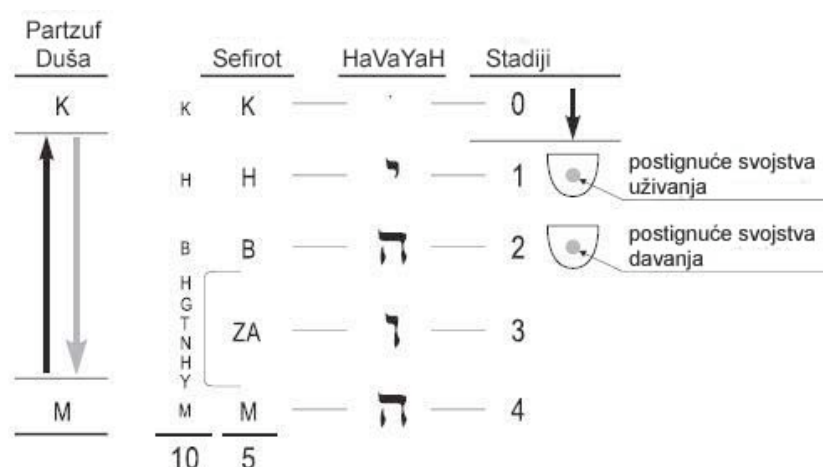
“*Knjiga Zohar*” napisana je na takav način da može dovoljno i pozitivno utjecati na pojedinca koji želi primiti njezinu energiju na pravi način, tj. da bi bio ispravljen. Ukoliko pojedinac nema takvu namjeru, prelazit će preko stranica “*Zohara*” nesvjestan velike moći koja iz knjige izvire.

Usmjerena je na način da njezina svjetlost na nas utječe samo pod uvjetom da težimo korekciji i postignuću Višeg Svijeta. Metoda uspostavljanja kontakta s Višim Izvorom korekcije zove se Kabala. Sve što uključuje dano je zbog podešavanja pojedinca prema Višem Svjetlu.

6. Već znate da se deset Sefirot zovu Hochma, Bina, Tifferet, Malchut, i njihov korijen, Keter. Deset ih je jer se Tifferet sastoji od šest Sefirot zvanih Hesed, Gevura, Tifferet, Netzah, Hod i Yesod. Upamtite da, uvijek kada spominjemo Deset Sefirot, mislimo na HuBTuM.

Uopće, oni se sastoje od sva četiri svijeta ABYA. To je zato što je svijet Atzilut Sefirat Hochma; svijet Beria je Sefirat Bina; svijet Yetzira je Sefirat Tifferet; a svijet Assiya je Sefirat Malchut. Konkretno, ne samo da svaki pojedinu svijet ima deset Sefirot HuBTuM, nego se svaki, pa i najmanji element u svakome svijetu također sastoji od ovih deset Sefirot HuBTuM.

To jest, *Hochma*, *Bina*, *Tifferet*, i *Malchut*. Kao pravilo, čak se i ime *Keter* izostavlja jer *Keter* predstavlja Stvoritelja. Stječe se kroz sljedeća četiri *Sefirot*: *Hochma*, *Bina*, *Tifferet*, i *Malchut*.

Keter čak nije opisan znakom, nego vrhom proizlazećeg slova *Yud*, koje je nalik udici (kuki). To je slično silaznoj svjetlosti: u trenutku kada počne stvarati nešto, odmah se pretvori u prvu fazu.

Svjetlost je nepoznatljiva sama po sebi, pa ne obraćamo pozornost na nj. Možemo govoriti o svojstvu davanja u svjetlosti, kada ga osjećamo unutar svojega *Kli*. U drugoj fazi kažemo da nas daruje svjetlošću. Tako u prvoj fazi govorimo o onome što je u samoj svjetlosti, a u drugoj – što nam ona daje.

7. Zohar uspoređuje ovih deset Sefirot, HuBTuM, sa četiri boje: bijela, crvena, zelena i crna.

- **bijela za Sefirat Hochma;**
- **crvena za Sefirat Bina;**
- **zelena za Sefirat Tifferet;**
- **crna za Sefirat Malchut.**

U našem svijetu ovi *Sefirot* čine četiri osnovne boje.

Nalik je to optičkom instrumentu koji ima četiri leće u spomenutim bojama. Svjetlost je jedna jedina, no dok prolazi kroz leće, stječe boje i postaje jednom od četiri vrste svjetla: bijelo, crveno, zeleno ili crno.

	Sefirot	HaVaYaH	Stadiji	
	K	—	0	↓
Bijela	H	—	1	
Crvena	B	—	2	
Zelena	ZA	—	3	
Crna	M	—	4	

Stoga, Svjetlost koju nalazimo u svakoj od Sefirot je Stvoriteljeva, jednostavna i ujedinjena. Zapravo, Deset Sefirot potpuno je bezbojno.

Deset unutrašnjih *Sefirot* izravne svjetlosti nemaju boju, no kada prolaze kroz svjetove, stječu različite boje, odijevaju se u razne ljuštire i tako se manifestiraju ispred nas. Tako opažamo ovaj svijet.

Isto možemo napisati na drugačiji način. Postoji samo jednostavno, posve bezoblično svjetlo oko nas. No, u našim unutarnjim osobinama ističemo u njemu takve slike poput nepokretne, vegetativne, animalne i ljudske razine prirode, svjetove itd. To se stječe uz pomoć naših unutrašnjih *Kelim* (množina od *Kli*). Tako nešto ne postoji u samome svjetlu.

Svjetlost koju nalazimo u svakoj od Sefirot je Stvoriteljeva. Ta je svjetlost jednostavna i ujedinjena, od Rosh (glava) Svijeta Atzilut do Sof (kraj) Svijeta Assiya. Razlikovanje ovoga svjetla u Sefirot HuBTuM događa se u Kelim (posudama), također zvanima HuBTuM. Svaki Kli (Sefira) nalik je tankoj pregradi kroz koju prolazi svjetlost Stvoritelja. Na taj način svaki Kli (dio) pridaje drukčiju boju na svjetlost koja prolazi. Tako, Kli de Hochma svijeta Atzilut propušta bijelu svjetlost. To je stoga što je Kli de Atzilut sličan samoj svjetlosti, i Stvoriteljeva svjetlost ne trpi ikakve promjene dok prolazi kroza nj.

To je tajna Svijeta Atzilut o kojemu Knjiga Zohar kaže: „On, Svjetlost i Njegova Esencija su Jedno“. U skladu s tim, svjetlost Svijeta Atzilut definirana je kao bijela. Ipak, kada se radi o Kelim svjetova Beria, Yetzira i Assiya, svjetlost koja prolazi kroz njih mijenja se i tamni. Uzmite u obzir da, na primjer, svjetlo postaje crveno svjetlo Sefire Bina u svijetu Beria, zeleno svjetlo Tiffereta u svijetu Yetzira i crno svjetlo Sefire Malchut u svijetu Assiya.

Već postoje drugi *Kelim*; stoga, svjetlost preuzima boju. To se događa zato što su *Kelim* u Svjetovima *Beria*, *Yetzira* i *Assiya* (kao u *Bina*, *ZA* i

Malchut), djelomično ili posve neispravljeni s obzirom na svjetlost. Ako "Zohar" govori o bojama, možemo ih interpretirati kao svojstva *Sefirot*. Naprimjer, kada govorimo o zelenoj boji, to znači da se misli na svojstvo *ZA*, i na njegovoj smo razini ili primamo kroza nj.

8. "Kao dodatak onomu što je prije spomenuto, alegorija o četiri svjetla sadrži dodatan važan nagovještaj. Više Svjetlosti nazivaju se Sefer (dosl. knjiga).

Mudrost sadržana u svakoj knjizi ne otkriva se studentu u bijeloj boji...

Svjetlost koja nam se spušta od Stvoritelja nosi svoju mudrost, otkriva sebe. Mudrost se ne stječe iz jasne, bijele boje svjetlosti Deset *Sefirot*, ili iz esencije. Stječe se iz materije i forme u materiji, iz Svjetova *BYA*, kroz naše Duše, tj. iz reakcije *Malchut* na ono što silazi odozgo. Stoga, ne možemo dohvatiti bezbojnu svjetlost *Keter* ili jednostavnu svjetlost *Atzilut*, nego ih stječemo kroz Svjetove *Beria*, *Yetzira* i *Assiya*, kroz crnu, zelenu i crvenu boju.

Same boje daju nam ideju o tome što su beskonačnost, vječnost i savršenost. Iako su dotične osobine same po sebi bezbojne, potpuno smo nesposobni steći taj akromatizam. Možemo ga dohvatiti tek nakon što u sebe uvrstimo sve postojeće boje i ogromnu raznovrsnost njihovih kombinacija, nakon što se izmiješaju u našim posve korigiranim *Kelim*.

Svaka od ovih boja zauzima vlastito mjesto u *Kelim*. Samo kroz potpuno postignuće, kao rezultata apsorpiranja čitave palete boja, prvo dolazimo do bijele boje, a zatim do posvemašnjeg akromatizma.

Drugim riječima, ne stječemo bijelu boju. Otkrivamo sve kroz Sefirot Bina, Tifferet i Malchut. Ova su tri Sefirot, koja su tri svijeta BYA, boje kojima je napisana Knjiga Nebesa. Slova i njihove permutacije otkrivene su kroz tri gore spomenute boje. Otkrivenje Božanske svjetlosti posreduje se samo kroz njih.

Štoviše, moramo razlikovati sljedeće. Dok je bijela boja osnova knjige, sva slova su "vjenčana" s njom.

S obzirom da su stranice knjige bijele, crna se slova ističu nasuprot svoje pozadine. Čine se zalijepljenima na nju, dok ih bijela boja podržava. Skrivanjem bijele boje na stranici, povredom njezine apsolutne bjeline, slova nam prenose svoju mudrost.

Kao rezultat, ne opažamu boju, nego *Kli*, slova koja čitamo. Drugim riječima, ne čitamo sama slova, nego odstupanja (devijacije) koje uvodimo u svjetlost, tj. crne, zelene i crvene oblike, gdje je, kako vidimo, svjetlost odsutna. Bijelu boju opažamo čak i kroz njezinu odsutnost, jer smo stvorena bića i percipiramo sve iz vlastitih nedostataka (*Hesronot*), želja.

Sva je mudrost u svijetu *Atzilut* jer je *Atzilut* svijet *Hochma*. *Beria*, *Yetzira* i *Assiya* odnose se na *Bina*, *ZA*, i *Malchut*. Svijet *Adam Kadmon* (*AK*) je *Keter*.

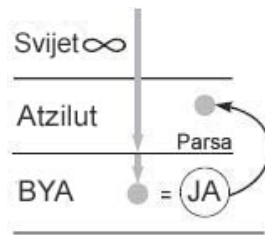
Svjetovi *Ein Sof* i *AK* nama su jednaki, jer sve što je iznad *Tzimtzum Bet* i nije uključeno u *Tzimtzum Alef* nedostižno nam je prije Konačnog Ispravljanja. Iz toga slijedi da su oba svijeta uključena u ideju Svijeta Beskonačnosti (*Ein Sof*). Stječemo samo svijet *Azilut* kroz svjetove *BYA* jer je to forma ispravljena uz pomoć *Tzimtzum Bet*.

9. “Zohar” kaže da Svijet Atzilut stječemo kao bijelo koje blješti u obliku slova nasuprot bijeloj pozadini u tri Svijeta BYA. Ova tri svijeta su boje, slova i njihove permutacije, kao u knjizi. To se manifestira na dva načina: ako tri Svijeta BYA prime svjetlost Atzilut na njihovu mjestu (ispod Parsa)...

To jest, Svijet *Atzilut* je uzvisina, dok su slova, boje i njihove permutacije određene našim koordinatima u Svjetovima *Beria*, *Yetzira* i *Assiya*. Kako svjetlost Beskonačnosti prolazi kroz Svijet *Atzilut* i ulazi Svjetove *BYA*, možemo biti i primati svjetlost u njima, ili možemo uzaći u *Atzilut* i primiti svjetlost tamo.

Možemo se slobodno kretati unutar Svjetova *BYA*: od *Assiya* do *Yetzira* i *Beria*, čak i do *Atzilut*. Naše Duše mogu se kretati pod uvjetom da transformiraju svoja unutrašnja svojstva. Duša se uzdiže do razine do koje se slažu (nalikuju jedni drugima, op. prev.) njezina unutrašnja svojstva.

... Ako tri svijeta BYA prime osvjetljenje iz Svijeta Atzilut dok su na svome mjestu, kada je svjetlost mnogostruko smanjena prolazivši kroz Parsa ispod Svijeta Atzilut, tada to postaje samo odbljesak Kelim de Atzilut.

To jest, *Kelim* Svijeta *Atzilut* malo osvjetljavaju Svijetove *BYA*. Svjetlost koja prođe iz *Atziluta* do Svjetova *BYA* naziva se “*Ohr de Tolada*” (svjetlost rođenja), tj. mikroskopska luminiscencija u usporedbi sa svjetlom u Svijetu *Atzilut*.

Inače, Svjetovi BYA (s Dušama u njima) ustaju iznad Parsa do mjesta Sefirot Bina, Tifferet i Malchut Atziluta, i “odjevaju” Svijet Atzilut, tj. primaju svjetlost gdje sja.

U ovom slučaju, zasigurno primaju svjetlost *Atzilut*. Prvo, trebamo ući u svjetove *BYA*, dostići njihovu najvišu točku u svijetu *Beria*, doći što je moguće bliže *Parsi*, i prinuditi sve svjetove *BYA* da uzađu u *Atzilut*. Zajedno sa svjetovima *BYA* uzdići ćemo se do svijeta *Atzilut* i primiti tamošnju svjetlost.

10. Isto tako, ova alegorija ne odražava esenciju u potpunosti, jer se knjiga mudrosti ovoga svijeta sastoji od bijele pozadine i boje slova u kojima nema duha (Ruach) života.

Alegorija o svijetu *Atzilut* ustvari je o bijeloj stranici, a postignuće u svjetovima *BYA*, bivajući slična slovima, prilično je beživotno. To ne odaje nesagledivu sliku što oduzima dah, a koju čovjek stječe kada uđe u te svjetove i osjeća nove duhovne svemire, Više Duše, anđele, palače. Otkriva prekrasan, pjenušav život, otkriva sile koje upravljaju ne našim malim svijetom, nego ogromnim svemirom.

Naravno, ovaj primjer ne uspijeva izraziti takve osjećaje. Zašto je tomu tako? Baal HaSulam kaže: ... ***jer knjiga mudrosti ovoga svijeta sastoji se od bijele pozadine i boje slova u kojima nema duha života. Otkrivenje mudrosti (u našim osjećanjima) nije unutar njihove biti (esencije), nego izvan njih, tj. u razumu onoga koji ih proučava.***

Kada se uzdižemo kroz svjetove *BYA* do svijeta *Atzilut* i stječemo nebesku mudrost, ona ne postoji na papiru, negdje izvan nas u neakvoj knjizi, nego se pretvara u stvarnost koja nas presreće i okružuje kao rezultat naših unutrašnjih promjena.

U skladu s time, pojedinac mora biti svjestan da je bijela boja koju knjiga sadržava predmet istraživanja sama po sebi, i funkcija ostale tri boje jest da je manifestiraju.

Ovo je iznimno važna rečenica. Savjetujem da ju posebno pogledate.

Ovdje bih vas volio podsjetiti da smo mi jedna grupa koja postoji zbog stjecanja jednog Cilja. Mnogo nas je, i želimo pomoći jedni drugima. Samo ujedinjenjem naših snaga i želja moći ćemo ispuniti ovu veliku misiju.

Baal HaSulam piše da, kada udružimo naše napore i nastojanja, tada se svaki od nas oslobađa od egzistencije unutar zatvorene ljuštore. Tako stvaramo jedan zajednički *Kli* takve veličine da, dok prolazimo kroz svjetove *BYA* do *Atziluta*, ne stječemo boje *Berije*, *Yetzire* i *Assiye*, nego bijelu pozadinu *Atziluta*. Drugim riječima, dosežemo stanje u kojem prevazilazimo granice materije i forme u materiji, i počinjemo stjecati apstraktnu formu – nešto posve lišeno razumijevanja u našem svijetu.

Dok čitamo knjige samo u ovome svijetu, stječemo mudrost sadržanu u slovima. Čitajući knjigu u duhovnome svijetu, prilagođavamo se slovima unutar nas i gradimo naše unutrašnje osobine, slažemo unutrašnje snage, i definiramo kombinacije naših *Sefirot*. Dok prolazimo od slova do slova, od svijeta do svijeta, od fraze do fraze u knjigama koje su nam preporučili kabalisti, iznutra obavljam duhovne akcije.

Stvarajući ove znakove unutar nas, kroz njih stječemo bijelu pozadinu, tj. apsolutnu mudrost, razinu *Hochma*. To je razlika između stjecanja duhovne i zemaljske mudrosti. Zemaljska mudrost koncentrirana je u našim unutrašnjim *Kelim*, u našem znanju, dok nam duhovna mudrost omogućuje da steknemo svjetlost u našim senzacijama, do razine jednakosti naših unutrašnjih *Kelim* sa osobinama svjetlosti.

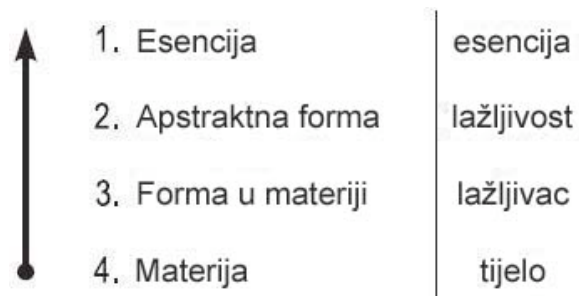
11. Treba uvijek imati na umu da postoje četiri načina opažanja (znanja), predstavljena gore, u prvom ograničenju:

- A. Materija;***
- B. Forma odjevena u Materiju;***
- C. Apstraktna Forma;***
- D. Esencija.***

Objasnit ću ih prvo rabeći primjere iz ovoga svijeta. Na primjer, kada kažemo “snažna osoba”, “istinoljubiva osoba”, ili “lažov” itd, razlikujemo sljedeće:

- *Materija od koje se osoba sastoji, tj. tijelo. Materija je četvrta faza, pa ako govorimo o osobi, to znači tijelo.*
- *Forma koja odijeva pojedinčevu materiju / oblik u koji je materija oblikovana; znači snažan, istinoljubiv ili lažljivac.*
- *Apstraktna forma, tj. moguće je razodijeliti formu snažne, istinoljubive ili lažljive osobe od materije te osobe, i proučavati ove tri forme same po sebi, neodjevene u ikakvu materiju ili tijelo. Drugim riječima, moguće je ispitivati svojstva snage, istinitosti i lažnosti, razlikovanjem vrlina ili mana u njima dok su lišeni svake supstance.*
- *Esencija (npr. lažljivosti).*

12. Znajte da je esencija osobe sama po sebi, bez materije, nama posve neshvatljiva, kako kaže prvo ograničenje. To je stoga što nam naših pet čula i naša imaginacija nude samo otkrivanje akcija esencije, ali ne i esenciju samu.

Dakle, ne percipiramo esenciju, koja je čisto božanska. Više ili manje možemo apstraktno steći što god proizlazi iz esencije, no ne i samu esenciju.

.. jer naših pet osjetila i naša imaginacija ne nude nam ništa više nego otkrivanje akcija esencije, ali ne i esenciju samu.

Naprimjer:

- *Osjetilo vida nudi nam samo sjene vidljive esencije, prema tome kako su oblikovane nasuprot svjetlu.*

Kada gledam u neki predmet, ne znam što on jest. Opažam ga samo kao valove koje taj predmet odbija. Vraćaju mi se i stvaram određenu formu u svojoj percepciji.

- ***Osjet sluha jednostavno je sila utjecaja zvučnih valova, prenesenih kroz zrak od neke esencije. Taj zrak, odbačen pod utjecajem zvučnoga vala, pritišće na opnu ušnog bubnjića. Tako smo u mogućnosti čuti da je nešto u našoj blizini.***

Zvuk dolazi od nečega izvan mene. To jest, ne znam ništa o izvoru zvuka; nemam pojma što je sam po sebi. Mogu suditi samo prema načinu na koji ga percipiram.

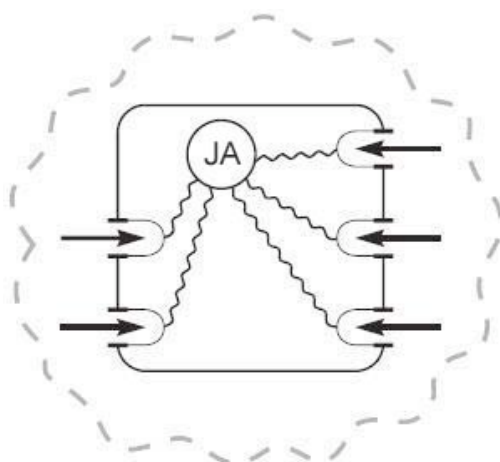
- ***Osjetilo njuha samo je zrak koji dolazi iz esencije, udara naše osjetilne živce, i osjetimo miris.***

Sve ovisi o našim živčanim receptorima i o tome kako nam oni prenose ovaj ili onaj miris.

- ***Osjetilo okusa samo je rezultat dodirivanja neke esencije na naše osjetilne živce.***

Tako nam sva ova četiri osjetila nude samo manifestacije akcija koje proizlaze iz neke esencije. Nikada ne otkrivaju esenciju samu.

Mnogo sam puta rekao da osoba, njezin “ja”, nalikuje crnoj kutiji s pet ulaznih točki, naših pet osjetila. Opažamo samo ono što izvana ulazi kroz njih. Štoviše, kako smo upravo ustanovili, ne percipiramo ono što uđe unutra, nego ono što je detektirano preko posebnih opni postavljenih na ulazu (nejasno je kako nas ovaj izvanjski utjecaj dostiže, uzimajući u obzir naša unutarnja ograničenja), koja nekako provode električne signale do našega mozga. Tako mi selektivno opažamo reakciju naših osjetila na neki izvanjski utjecaj.

Prirodno, ako je neko naše osjetilo oštećeno, ili su neke od naših sposobnosti manjkave, tada će naša percepcija svijeta biti iskrivljena u odnosu na normalnu. Uzimajući u obzir idealnu sliku, nemamo načina znati išta, jer ne možemo zamisliti išta što bi postojalo izvan nas. Stoga je nemoguće govoriti o esenciji.

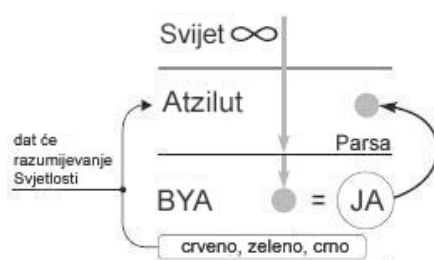
Možemo zamisliti apstraktnu formu, pa ipak je nepoznato možemo li to učiniti ispravno.

Čak i naš najjači osjet, dodir, koji može razlikovati između toploga i hladnoga, čvrstoga i mekoga, samo je otkrivenje akcija unutar esencije; to su samo manifestacije esencije. Vruće može biti ohlađeno, hladno zagrijano; čvrsta tvar može biti pretvorena u tekuću kroz određene kemijske operacije, a tekuće pretvoreno u zrak, dakle samo plin, gdje prestaje svako razlikovanje od strane naših pet osjetila. Ipak, esencija i dalje postoji, jer možete još jedamput pretvoriti zrak u tekućinu, a tekućinu u čvrstu tvar.

Jasno je kao sunčan dan da nam naših pet osjetila ne otkrivaju ikakvu esenciju, nego samo ispade i manifestacije djelovanja esencije.

Znano je da ono što ne možemo osjetiti, ne možemo ni zamisliti; a na ono što ne možemo zamisliti, ne možemo misliti; nemamo načina percipirati.

Baal HaSulam misli da, bez uzlaza kroz svjetove *BYA* do svjetova *Atzilut* i *Ein Sof* u našim osjetilima, nećemo steći Stvoritelja. Nikada nećemo moći percipirati nešto što je izvan ili iznad nas. Niti naših pet prirodnih osjeta – dodir, njuh, vid, sluh i okus, niti Deset *Sefirot* u svjetovima *BYA* neće nam dati ništa.

Ako želimo steći Više kategorije koje su izvan nas, trebamo doseći više svjetove gdje svjetlost zapravo postoji.

Svjetlosti u svjetovima *Assiya*, *Yetzira* i *Beria* su crna, zelena i crvena.

Kada se sva ona kombiniraju, što nam omogućuje da osjetimo kako se ističu nasuprot bijele pozadine *Atziluta*, steći ćemo što ta bijela pozadina uistinu jest. Ovdje Baal HaSulam ističe da bez ispravljanja naših unutrašnjih senzacija i uzlaženja do Viših Svjetova, osoba nema mogućnosti steći duhovnost.

Štoviše, nemamo sposobnosti percipirati čak ni vlastitu esenciju. Osjećam i znam da zauzimam određeno mjesto na svijetu, da sam čvrst, topao i da mislim, i slične manifestacije djelovanja svoje esencije. Ipak, ako me upitate što je moja vlastita esencija, iz koje izviru sve ove manifestacije, nemam pojma što bih vam odgovorio. Vidite tako da nas je providnost spriječila u stjecanju ikakve esencije. Stječemo samo manifestacije i oblike akcija koje izviru iz esencije.

To jest, ne možemo steći čak ni sebe same, još manje Više Svjetove, sve dok ne dosegne razinu na kojoj se manifestira esencija.

13. Možemo u potpunosti percipirati (shvatiti) Materiju, o čemu smo raspravljali u prvom ograničenju, to jest, manifestacije djelovanja svake esencije.

Sada objašnjava do koje su nam mjere dostupne različite razine postignuća. Naše je postignuće stupnjevano: *Malchut, Zeir Anpin, Bina i Hochma*. Koliko ispravno možemo doživljavati svaku od tih kategorija?

Sasvim je moguće da nam takva svjesnost može nadoknaditi nedostatak znanja. Znanje upravo onoga što ne znam može mi pomoći u pronalaženju smjera i izbjegavanju pogrešaka.

Materija otkriva akcije svake esencije, pa je otkrivenje materije posve dovoljno za nas.

Najniža razina postignuća jest postignuće materije. Ono u potpunosti zadovoljava sve naše želje i potrebe. To jest, kada postignemo, osjetimo i apsorbiramo univerzum na ovoj razini, više nemamo pitanja. Na takav smo način stvoreni. Kako se počinjemo uspinjati, naše potrebe rastu i razvijaju se, uključujući i naše zahtjeve za osjećajem materije. No, sve u svemu, stvoreni smo na takav način da nemamo preveliku nuždu za tim.

Ovo objašnjava zašto nimalo ne patimo zbog potpune nemogućnosti percepcije same esencije. Štoviše, ne želimo. Na isti način, ne osjećamo potrebu za šestim prstom na ruci.

Stvoren sam na način da mi je pet prstiju posve dovoljno. Moj je mozak oblikovan tako da preferiram raditi s pet prstiju, iako, prema potrebi, mogu djelovati i s manjim brojem, nekako nadoknađujući nedostatak. Međutim, potpuno sam nespreman raditi sa šest ili sedam prstiju. Priroda me nije obdarila tehnikom za takav rad. Čak ne mogu ni zamisliti što bih radio s dodatnim prstom.

Drugim riječima, shvaćanje je materije, to jest, manifestacija djelovanja esencije, dovoljno za sve naše potrebe i istraživanja, kako u postignuću naše vlastite biti, tako i u postignuću svake vanjske.

Stoga, nemamo problema ni sa čim što se odnosi na materiju. Ako živimo jedino u njezinim ograničenjima, osjećamo se poprilično zadovoljnima s našim postignućima.

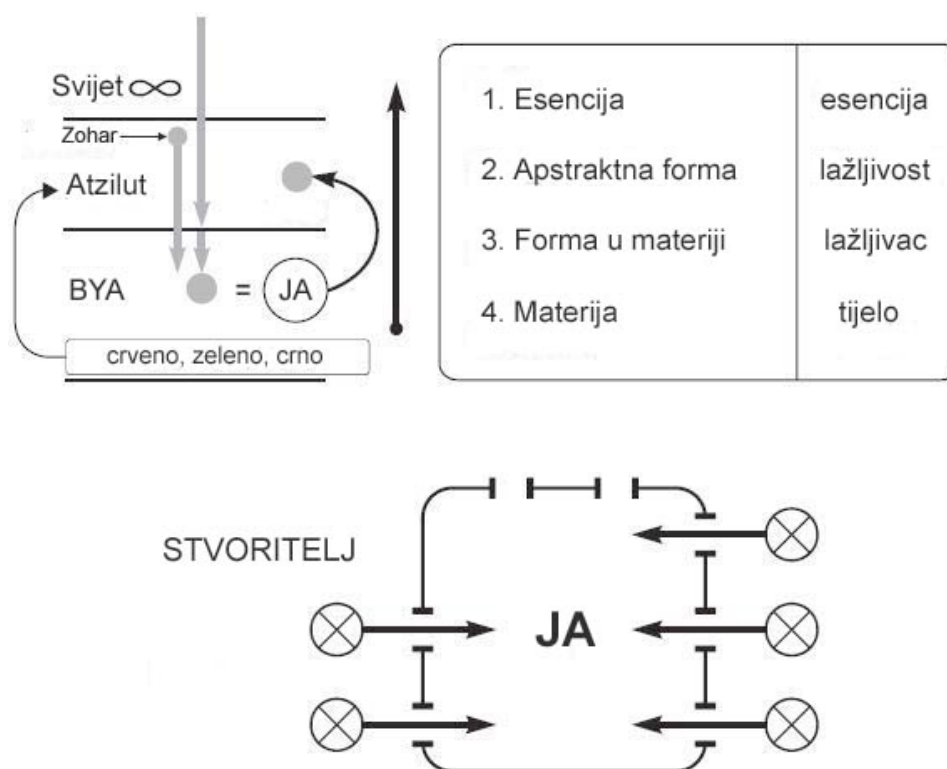
No, zamislite kabalista, koji postiže više forme te osjeća beznačajnost nižih kategorija i pomislite na njegovu golemu težnju za beskonačnim proširenjem sposobnosti svojih osjetila. Želi steći tisuće ticala, žudi za beskonačnim osjećajem beskrajne raznovrsnosti boja, dok se sve to ne stopi u jednostavno, bijelo, apsolutno i sveobuhvatno znanje.

Mi, međutim, izgleda da nemamo problem, i radosno pristajemo na život s naših pet malenih prstiju. Veće se težnje javljaju pod utjecajem Više Svjetlosti. Ona u nama stvara sve više novih potreba, dok nam, istovremeno, omogućava shvaćanje da bismo, posjedovanjem više različitih *Kelim*, mogli percipirati znatno veći svijet nego što naših pet osjetila može zahvatiti na prilično iskrivljen način.

Kada se nešto zbiva izvan nas, mi to opažamo unutar vrlo ograničenog, jednostranog i iskrivljenog raspona senzacija. Zamislimo da neki vanjski utjecaj nesmetano uđe u nas („neprerađen“). Da smo oblikovani na način da sve može prodrijeti u nas bez otpora s naše strane, bili bismo u mogućnosti precipirati apsolutno sve vanjske utjecaje. Što znači percipiranje nečega što je izvan mene? Stvoritelj je izvan mene, stoga bih Ga jasno osjetio i percipirao.

To će postati moguće ako uklonim sve pregrade koje stoje na putu nadolazećih informacija. One djeluju kao membrane koje dopuštaju ulazak informacija samo unutar njihova ograničenog raspona. Ako se pomaknem iz crne boje, prema zelenoj, crvenoj, i bijeloj, tada ću steći dva, ili čak dvadeset novih osjetila, pored svojih pet prirodnih. Tada ću biti u mogućnosti uzdići se do Svijeta *Atzilut*, i kroz te boje percipirati višu svjetlost, koja će nesmetano ući u mene.

Kako će se to dogoditi? Neću biti u mogućnosti otvoriti dodatne otvore na mojoj „crnoj kutiji“. Ali, ni ne trebam to učiniti – osjećaj bijele boje ući će u mene kroz moje opažanje crne, zelene i crvene, nakon kojih slijedi bezbojnost Stvoritelja. To se događa zbog toga što ću kroz te neiskrivljene boje koje uđu u mene moći osjetiti što je unutar njih, to jest, Deset *Sefirot* izravnog, čistog svjetla.

Kao posljedicu toga, vidimo da čak i bez izlaska iz samoga Kli, crne kutije, sve ovisi o tome kako je podešena. Knjiga Zohar uči nas kako prilagoditi sebe Višem Sjaju. Zohar se spušta iz najviše točke Atzilut, zbog čega je njegovo ime „sjaj“.

„Knjiga Zohar“ objašnjava kako možemo percipirati duhovne informacije mijenjanjem naših unutarnjih parametara. Drugim riječima, postizemo formu u materiji, apstraktnu formu, i esenciju kroz materiju forme.

Kako bismo dosegli Svijet *Atzilut*, „Zohar“ se bavi samo dvama tipovima postignuća. Nakon dosezanja Svijeta *Atzilut* i stanja *Gmar Tikkun* (Konačno Ispravljanje), postizemo apsolutnu formu, i kroz nju, esenciju Svijeta Beskonačnosti (*Ein Sof*).

Govorili smo o četiri vrste postignuća. Kada prodiremo u neki materijal, kako u nama tako i izvan nas, stječemo ga kao materiju, formu koju materija poprima, apstraktnu formu, i esenciju.

Rekli smo, također, da su materija i forma u materiji posve dovoljne da nas sačuvaju od pogrešaka. Sljedeće je pitanje možemo li djelovati s apstraktnom formom. Obzirom je iznad naše moći i jasnih osjećaja, može biti krivo shvaćena i može nas navesti na krivi put. Još je više tako u pogledu potpuno nedostižne esencije.

Zašto to učimo? Kada tražimo kontakt sa Stvoriteljem, trebamo znati što točno želimo postići, za što se trebamo primiti da bismo izbjegli pogreške na našem putu. Trebamo biti oprezni da ne zamišljamo apstraktne forme.

Kao pravilo, ovo se događa ljudima koji djeluju vrlo „duhovno“. Reći će vam o raznim silama koje vide, o prizorima i anđelima, o njihovim prijašnjim inkarnacijama i posebnim porukama koje su primili odozgora. To je posve pogrešna interpretacija apstraktne forme.

Prema tome, „Zohar“ izričito zabranjuje upuštanje u apstraktne forme i poziva osobu da ostane u granicama materije i njezine forme.

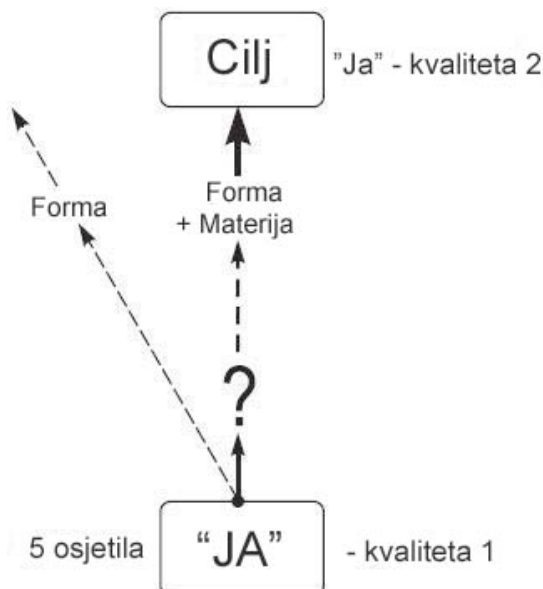
14. Isto tako, formu u materiji koja je opisana u drugom ograničenju percipiramo na posve jasan i zadovoljavajući način, jer činimo to na temelju iskustva konkretnih akcija koje izvodimo iz reakcija materije. Na taj način stječemo svo uzvišeno znanje na koje se pojedinac uistinu može osloniti.

To jest, materija je ono što naša osjetila opažaju, dok je forma u materiji nešto što postižemo kao rezultat prodiranja u samu materiju.

Baal HaSulam kaže da formu u materiji postižemo potpuno i da nam je svo Više znanje koje stječemo na višim razinama istinito i jasno. Ako napredujemo ovim putem postignuća prema sve višim formama materije bez apstrahiranja forme iz materije, tada se nepogrešivo krećemo u ispravnom smjeru, prema ispravnom cilju.

Ako se bilo gdje krećemo u ovome svijetu, uvijek postoji „Ja“ smješteno u određenoj točki, određenom smjeru, i određenom cilju. Dok promatram cilj pred sobom, usmjeravam se prema njemu. To jest, „Ja“ predstavlja jednu od mojih kvaliteta, dok nemam pojma o kvaliteti cilja. Ne usmjeravam se pomoću vlastitih osjetila; nisu mi od pomoći na ovom

stupnju. Ne zamišljam kako mogu vidjeti ovaj cilj, kako si ga mogu predstaviti. Cilj sadrži određenu kvalitetu koja je posvema različita od „Ja“. Ovo se tiče razlike između dvije razine dok, sve u svemu, postoji njih 125.

Stoga, kako ga mogu zamisliti, kako se mogu uzdići, probiti ovu barijeru? Koji bi trebao biti moj prvi korak i prema kojem cilju? Ne mogu zamisliti što želim biti. U našem svijetu mogu, primjerice, težiti postati profesor; stvaram si tu sliku u sebi, vidim ju, i jasno znam kakva je. U Kabali, međutim, nema načina na koji mogu zamisliti sve to.

Stoga, ako umjesto materije i forme koju ta materija poprima, zamislim samo apstraktnu formu, odmah ću pasti u zabludu i svojim ću se budućim napredovanjem sve više udaljavati od cilja.

Prema tome, osobu koja teži duhovnosti „Zohar“ upućuje na izniman oprez kada su u pitanju forme odvojene od materije, koje nisu percipirane našim osjetilima.

Ne mogu reći da osjećam nešto duhovno, dok ne steknem najmanji zaslon. Tek ću potom biti u mogućnosti opažati duhovne objekte i njihova svojstva. Oni će tada biti stečena forma ove materije, zato što će forma biti određena zaslonom. Zaslon nam pokazuje različita svojstva i njihove kombinacije iz materije, koja poprima određenu formu.

Stoga, on kaže: „Tako, samo iz forme ove materije stječemo svo uzvišeno znanje na koje se pojedinac uistinu može osloniti“. U procesu učenja „Knjige Zohar“ uvijek i iznova ćemo naglašavati ovaj problem.

15. Treće ograničenje je apstraktna forma. To znači da, nakon što nam se forma razotkrije u materiji, moć našeg zamišljanja omogućava nam da je potpuno odvojimo od materije.

Ovdje Baal HaSulam ne govori o potpunim apstrakcijama koje nikada prije nismo vidjeli (npr. anđeli i natprirodne sile). On ističe da, čak i kada promatramo nešto i potom preusmjerimo našu pažnju s promatranog objekta ili pojave, zamišljamo ga u apstraktnoj formi. Ne bismo trebali apstraktno zamišljati nešto što je prethodno imalo formu.

Pojedinac može promatrati apstrahirano ili odvojeno od bilo kakve materije; primjerice vrline ili hvalevrijedna svojstva o kojima knjige o moralnim temama govore. Kada se dotaknemo kvaliteta istine, laži, ljutnje, herojstva itd., imamo na umu njihovu apstraktnu formu, posve oslobođenu materije. Mi takvoj apstraktnoj formi pridodajemo vrline ili mane.

Danas sam, primjerice, upitan „Kako može kabalist poput Rava Shimona biti ljutit?“. To jest, kako toliko izrazito duhovna osoba može imati ikakve neduhovne kvalitete? Odakle proizlazi ovo nerazumijevanje? Razlog leži u odvojenosti forme (kvaliteta, svojstava) od materije. Ako povežete jedno s drugim, sve će nesuglasice nestati. Međutim, da biste to vidjeli, trebate najprije poprimiti ta svojstva.

Znajte da se ozbiljni znanstvenici odnose prema trećem ograničenju s posvemašnjim oprezom jer je nemoguće osloniti se na njega sa stopostotnom sigurnošću. Tomu je tako zato što je lako pogriješiti u nečemu što je odvojeno od materije. Na primjer, ne-religiozni idealist koji hvali apstraktnu kategoriju istine može zaključiti da ne bi namjerno mogao izgovoriti laž, čak ni poradi spašavanja ljudskih života, taman da i čitav svijet nestane.

Postoje mnogi idealisti koji apstrahiraju određenu kategoriju iz stvarnoga života i iz čovjeka i postave je iznad svega. Drugim riječima, odvajaju kategoriju od materije u koju je odjevena, to jest, od onoga zbog čega zapravo i postoji. Takva istinoljubiva osoba, koja je spremna žrtvovati svijet, ne razumije da se zapravo apstraktna kategorija istine pretvara u svoju suprotnost, laž.

Tora to zabranjuje u svojim zakonima, ističući da nemamo prava usvojiti apstraktnu formu kao apsolutno znanje, niti se oslanjati na nju.

No, ovo je u suprotnosti s mišljenjem Tore, koja kaže: „Ništa nije iznad spasenja Duše“, čak i ako ste prisiljeni lagati.

Uistinu, da je ispitao istinu i laž kada su stavljeni u materiju, sudio bi o tim kategorijama prema pravu ili krivu kojeg izazivaju u materiji. Tada bi, po provođenju brojnih eksperimenata u svijetu, vidio mnoštvo žrtava i gubitaka koje uzrokuju lažljivci i njihove neistine. Štoviše, opazio bi veliku dobrobit prema onima koji podržavaju istinu i onima koji provode pravilo govorenja samo istine. Tada bi došao do zaključka da nema veće vrijednosti od istine, i ničega nižeg od laži.

Kada bi idealist ovo razumio, svakako bi se složio s mišljenjem Tore i prihvatio da laž, čak iako oslobađa ljudski život smrti, ima nemjerljivo veću vrijednost i važnost od ikoje apstraktne istine. Tomu je tako zato što su apstraktne kategorije koje spadaju pod treće ograničenje posve lišene jasnoće. Nije vrijedno raspravljati o apstraktnim formama koje se još nisu materijalizirale u ovome svijetu; to je samo gubitak vremena.

Postoje određena razdoblja u našem životu kada si definiramo određene ideale. Kasnije, kako se susrećemo s njima u stvarnom životu, vidimo da ne postoje, i čim se odjenu u materiju, poprime neočekivanu, nepredvidivu, i u većini slučajeva, vrlo neprivlačnu formu.

Stoga, trebamo unaprijed prihvatiti ovo ograničenje, to jest, ni u kom slučaju ne trebamo koristiti apstraktne pojmove niti postavljati apstraktna pravila koja se odnose na duhovni svijet. Nemamo pojma čemu je nalik duhovni svijet; sljedeći stupanj nikada prije nije bio odjeven ni u kakvu konkretnu formu.

Nemamo prava promišljati o višoj razini s naše trenutne točke gledišta, jer ćemo u protivnom obmanuti sebe i nikada je nećemo doseći. Stoga, možemo govoriti samo o materiji i formi koju ta materija poprima.

Koji drugi pozitivni zaključak proizlazi iz ovoga? Kabala nas gura prema materiji, to jest, prema fizičkom osjetu duhovnoga. Upozorava nas da se ne upuštamo u apstraktne, imaginarne akcije i u isto nas vrijeme upućuje da osjetimo duhovne forme koje će naša vlastita forma poprimiti. To jest, različite forme zaslona odjevene na moje želje trebaju u meni stvoriti različite duhovne prizore; i, bez odvajanja jednog od drugoga, ja bih trebao živjeti u njima. To će se zvati duhovni svijet.

Ako sada apstrahiram jedno od drugoga, zamislit ću da danas živim u duhovnom svijetu. Najvjerojatnije ću se osjećati izvrsno dok se budem

upuštao u svoje zamisli, no to će biti tek puka fantazija. Potičući nas da ostanemo povezani s materijom, premda učimo o formi, Kabala nas primorava da odjenemo našu materiju (volju za primanjem) u prikladnu formu (volju za davanjem).

16. Sada kada smo detaljno razjasnili ove četiri kategorije – materiju, formu u materiji, apstraktnu formu i esenciju...

Autor se ovdje zaustavlja u razmatranju esencije, zato što nema smisla govoriti o nečemu što ne možemo percipirati. Možemo apstraktno promišljati o esenciji bez znanja o tomu što ona jest, no u tom se slučaju naše promišljanje pretvara u ispraznu filozofiju.

Sada, kada smo jednostavnim primjerima detaljno razjasnili ove četiri kategorije, jasno je da:

- ***U načelu, ne postoji nikakva mogućnost zahvaćanja četvrte kategorije, koja je esencija;***
- ***Proučavanje treće kategorije može dovesti do obmane;***
- ***Samo prva vrsta znanja – materija, kao i druga vrsta – forma utkana u materiju, postoje zbog našeg jasnog i dostatnog postignuća Više Providnosti.***

Ako naša materija, tj. naš početni egoizam (volja za primanjem) preuzme formu davanja (altruizam), namjeru u korist Stvoritelja, to znači da ulazimo u postojanje Višeg Svijeta.

Uz njihovu pomoć, osoba može spoznati i stvarnost duhovnih razina Viših Svjetova ABYA. Čak će se i najmanja komponenta uklopiti u ove četiri kategorije. Naprimjer, svaki dio u Svijetu Beria sadrži svoju crveno obojenu posudu...

Svijet Beria je sav crven (Bina). Hochma je bijel, Bina crven, ZA ili Yetzira zelen a Malchut ili Assiya crn.

Baal HaSulam kaže da, ukoliko uzmemo bilo koje od naših postignuća, senzacija u Svijetu Beria, *osjećat ćemo ih u Kelim crvene boje, čija se svjetlost prenosi na one koji postoje u Svijetu Beria*. To jest, dok prolazi kroz Kelim Svijeta Beria (tj. kroz moja vlastita svojstva, filtere), bezbojna svjetlost percipira se kao crvena.

Što je «crveno» u duhovnom? U našem svijetu grana tog korijena odgovara crvenoj boji.

Posude Svijeta Beria, koje su crvene boje, predstavljaju boju koja je „ogrnutu“ preko esencije. Ovo se odnosi na prvi način postignuća. Iako je to samo boja, znači pojedinost i manifestacija djelovanja esencije, nikada nećemo moći dohvatiti samu esenciju, nego samo manifestaciju njezinih djelovanja. Takvu manifestaciju nazivamo „esencija“, „materija“, „tijelo“, ili „posuda“. To jest, stječemo nedohvatljivu esenciju kao materiju.

Stvoriteljeva svjetlost „odijeva“ se i prolazi kroz crvenu boju, što predstavlja formu koja je „odjevena“ preko esencije. To je drugi način postignuća. To je zato što se prikazuje kao crvena svjetlost, što upućuje na to da je „odjevena“ i da izvire kroz esenciju, to jest, tijelo i materija crvene boje.

Drugim riječima, postoji materija i postoje razine koje percipira ta materija, preuzimajući različite forme. Ako je u Svijetu *Beria*, preuzima crvenu boju.

Ipak, ukoliko osoba i dalje želi razdvojiti Višu Svjetlost od njezine esencije, od njezine crvene boje (tj. crvenu boju koja izvire u Svijetu Beria razdvojiti od bezbojne unutarnje svjetlosti), ili ukoliko počne proučavati samu svjetlost, nematerijaliziranu, to pripada trećem načinu postignuća, tj. apstraktnoj formi, i rezultirat će zabludama.

Ne mogu govoriti o Stvoritelju, nego samo o mojim svojstvima koja su slična Njegovim. Ne mogu reći da je On dobar. I što je uopće moja ideja „dobrote“? Je li moja ideja „dobrote“ ista kao ona koju pripisujem Njemu? Ako postanem sličan Stvoritelju s deset posto udjela u kategoriji „dobrote“, do iste mjere mogu posvjedočiti da je On dobar. Razumijem Ga jer sam sličan Njemu, jednak Njemu. Samo iz mojih vlastitih ispravljenih *Kelim* mogu govoriti o sličnosti sa Stvoriteljem. To znači ostati unutar granica materije čak i u izražavanju njezine forme.

Međutim, ukoliko govorimo samo o apstraktnoj kategoriji „dobrote“, tada ću je modificirati na isti način na koji sam to činio s kategorijom „istine“. Bit ću spreman žrtvovati čitavo čovječanstvo zbog očuvanja ove kategorije. Odnosno, to će biti krajnje apstrahirano u odnosu na stvarnost.

Zašto je to moguće? Činjenica je da se sastojimo od ogromnog *Kli*, dio kojega je ispravljen. U tome dijelu mogu Stvoritelja percipirati ispravno, dok ću Ga u ostatku mogega *Kli* zamisliti apstraktno, a ne odjevenog u moje osobine. Tako da će bez dvojbe moja slika o Njemu očito biti

pogrešna, jer su osobine u kojima Ga želim zamisliti još uvijek suprotne Njegovima.

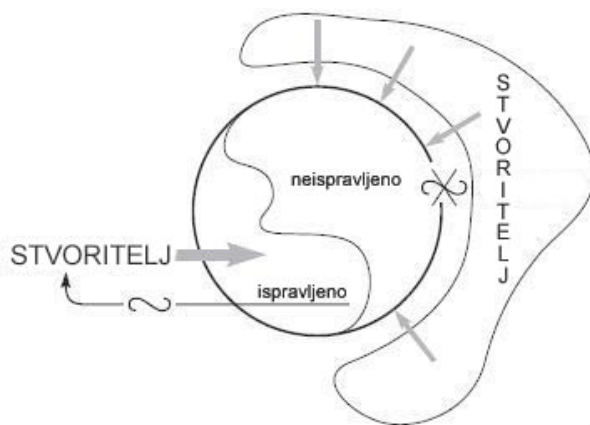
Stoga, osoba se ne smije ni u kom slučaju pretjerano usredotočavati na apstraktnu formu. Ipak, ona u nama postoji jer postoji velik broj neispravljenih *Kelim* koji su suprotni Stvoriteljevoj formi.

Čovjeku je svojstveno da prosuđuje o formi odjevenoj u materiju, tj. o volji i namjeri za davanjem koju je stekao dio njegovih *Kelim*; o Stvoriteljevim svojstvima koji još nisu postali njegovi vlastiti. Sve ovo postoji unutar naše Duše, koja je po svoj prilici razdvojena na dva dijela - ispravljeni i neispravljeni.

Pa o čemu „*Knjiga Zohar*“ govori?

Svjetlost ulazi u ispravljeni dio vaše Duše, koji je sličan Stvoritelju po svojim svojstvima. Možete okarakterizirati sve što se događa u njoj kao formi jednakoj Stvoritelju jer su njezina svojstva odjevena u materiju.

S druge strane, i dalje imamo mnogo neispravljenih *Kelim*, čija je sudbina biti ispunjenima Stvoriteljevom svjetlošću. Ipak, ukoliko nastavimo prosuđivati o svjetlosti koja je još uvijek izvan naših *Kelim*, govorit ćemo o Stvoriteljevoj apstraktnoj formi i uvijek biti u krivu. To je zato što je nemoguće prosuđivati o svjetlu izvan neispravljenih posuda.

Apstraktne forme neizbježno vode do pogrešnih zaključaka; stoga „*Zohar*“ jasno ističe da samo osoba koja je stekla jednakost forme sa Stvoriteljem može uistinu govoriti o Njemu.

Vidimo kako Kabala usmjerava osobu prema praktičnom razumijevanju i znanju, čuvajući ga od raznih pogreški. Na nesreću, neprestano govorimo

o nečemu što nije u nama; stoga nemamo načina odrediti vlastitu poziciju.

Često mi ljudi govore da su već u Svijetu *Beria* ili *Atzilut*, ili čak dostigli *Gmar Tikkun*. Razumijem ih, naravno; ništa ne može biti dokazano ili opovrgnuto. Mogu ih samo posavjetovati da nešto pročitaju, nekako im pokazati pravi smjer i pokušati izazvati više ili manje prigodne senzacije.

Svatko za sebe može vidjeti koliko nas često posjećuju zbrkane misli, tako da nikada nismo sigurni gdje smo zapravo.

Kada osoba uđe u duhovni svijet, ne može čvrsto stajati na svojim nogama, nego nastavlja hodati vrlo dugim putem shvaćanja, prikupljanja znanja i proučavanja raznih formi odjevenih u materiju.

Tek kada dostigne Svijet *Atzilut* i počne uzdizati *Kelim* Svjetova *BYA* (*Gadlut* Duše), osoba može reći da se uzdigla iznad zajedničke greške rada s apstraktnim formama.

U skladu s time, najstrože se zabranjuje proučavanje Viših Svjetova, i nijedan istinski kabalist to neće raditi, najmanje oni koji proučavaju Zohar. Nema koristi od spominjanja „esencije“ ili čak najmanjeg dijela kreacije, jer smo je nesposobni razumjeti. Obzirom da ne možemo razumjeti esenciju objekata u našem materijalnom svijetu, čak ćemo i više pogriješiti ako pokušavamo razumjeti duhovne manifestacije.

Esenciju i apstraktnu formu, na primjer, olovke, mogu donekle dohvatiti (ne mogu zamisliti ideju olovke izdvojenu od njezine forme). Samo forma odjevena u materiju i materija sama sadrže potpuno pouzdan izvor znanja.

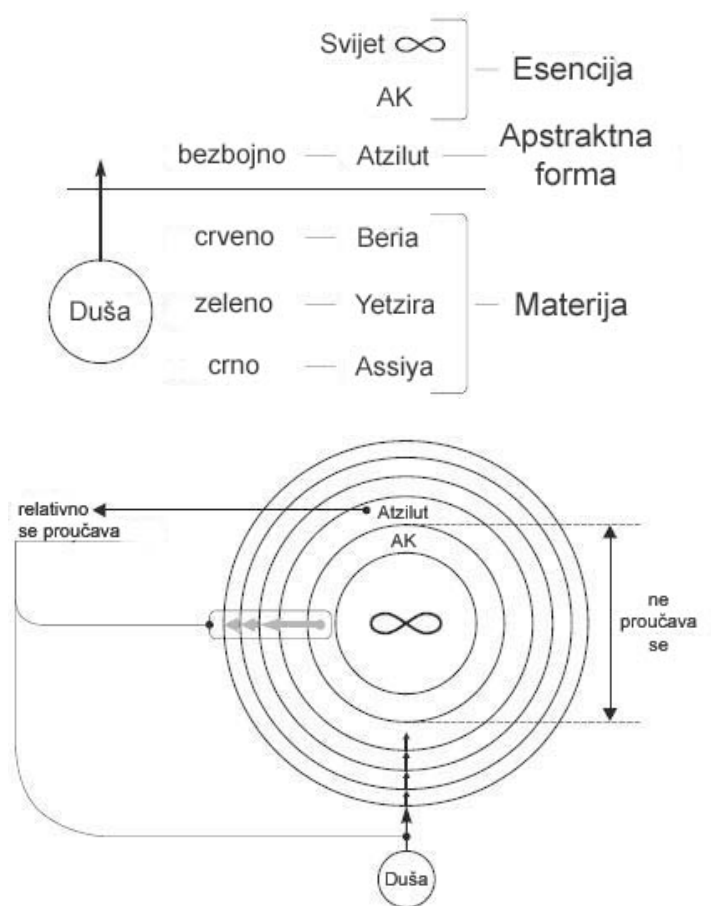
Stoga, ispred sebe imamo četiri aspekta iz primjera u Svijetu Beria:

- ***Posuda Beria, koja predstavlja crvenu boju i definira se kao esencija ili materija Svijeta Beria;***
- ***Ispunjavanje posude Svijeta Beria Višom Svjetlošću, koja je forma u materiji;***
- ***Viša Svjetlost sama, izdvojena od materije Svijeta Beria;***
- ***Esencija.***

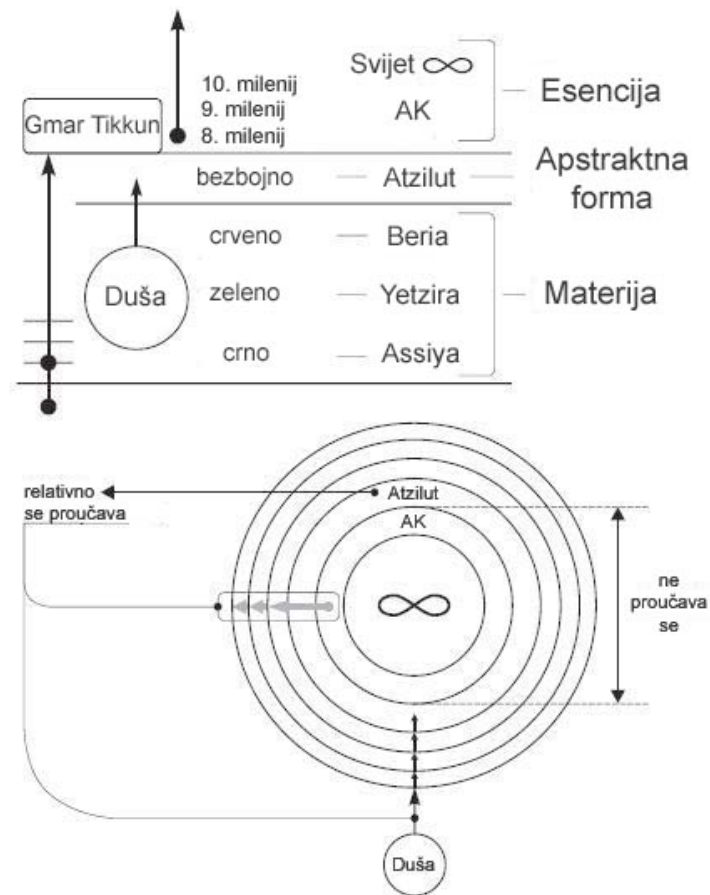
Na taj smo način detaljno pojasnili prvo ograničenje: „Knjiga Zohar“ govori samo o prvoj i drugoj vrsti znanja. Što se tiče treće i četvrte vrste, o tome se niti jedna se riječ ne spominje u čitavoj knjizi.

Dakle, kada proučavamo kabalističke knjige, nikada ne trebamo zamišljati išta što se ne nalazi u njima. U protivnom, jednostavno nećemo uspjeti profitirati od onoga što nam je dano, i pogrešno ćemo protumačiti autorove riječi. Trebali bismo se oslanjati samo na prve dvije razine znanja, materiju i formu u materiji.

17. Drugo ograničenje objasniti ćemo na isti način. Znajite da, kako smo objasnili četiri vrste znanja u jednoj komponenti Svijeta Beria, tako je uopće istinito s obzirom na četiri Svijeta ABYA, gdje su crvena, zelena i crna boja u tri Svijeta BYA materija i esencija. Bijelo Svijeta Atzilut forma je utisnuta u materiju, tj. u tri svijeta zvana BYA. Svijet Ein Sof, kao takav, je esencija.

Pogledajmo sve duhovne svjetove (Slika 3). Svijet Beskonačnosti predstavlja esenciju (kako znamo, Svijet Beskonačnosti uključuje Svijet Adam Kadmon), a za njim slijede Svjetovi Atzilut, Beria, Yetzira i Assiya. Svijet Atzilut sačinjava apstraktnu formu; Svijet Beria je materija u koju se ova forma odijeva. Atzilut je bezbojan, Beria je crvena, Yetzira zelena, a Assiya crna.

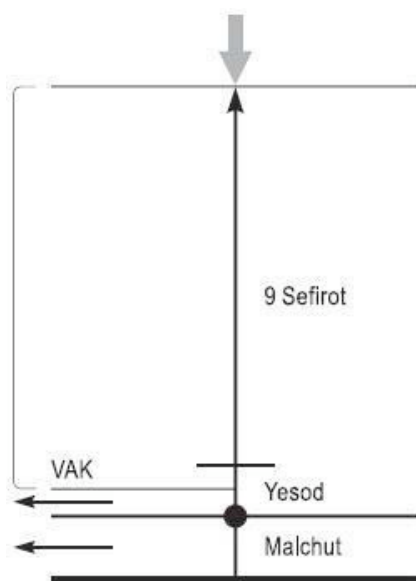
Na početku našeg istraživanja “Predgovora Knjizi Zohar” rekli smo da ne proučavamo Svijet *Atzilut*, nego samo *Beria*, *Yetzira* i *Assiya*, jer su Duše tamo. *Atzilutom* se bavimo samo onoliko koliko se Svjetovi *BYA* podižu u nj, ili obrnuto, koliko *Atzilut* sja unutar Svjetova *BYA*. Štoviše, ne dotičemo se Svjetova *AK* i *Ein Sof*.

Kako rekosmo u prvom ograničenju, esencija nam je izvan dohvata; ona je četvrta vrst znanja kojega svaki objekt skriva unutar sebe, čak i bića u ovome svijetu. Bijela boja stoji sama i nije “odjevena” u tri boje tri Svijeta BYA; dakle, svjetlost Hochma nije “odjevena” u Bina, Tifferet i Malchut, nego je apstraktna forma na koju se ne obaziremo.

Ako steknemo naš svijet iznutra (a zasigurno hoćemo), uvijek bismo se trebali prisjetiti da proučavamo samo materiju i formu utisnutu u materiju. Ipak, dublja, više unutarnja svojstva koja su u njoj skrivena nije moguće postići. Samo ih zamišljamo jer je nemoguće steći ih prije Konačnog Ispravljanja.

“*Zohar*” isključivo govori o našem uzdizanju do Svijeta *Atzilut* kroz Svjetove *BYA* (vidi sliku 4). Konačno Ispravljanje (*Gmar Tikkun*) događa se u Svijetu *Atzilut*. “*Knjiga Zohar*” ne bavi se uzdizanjem do Svijeta

Beskonačnosti (*Ein Sof*) nakon *Gmar Tikkun*-a, niti takozvanim osmim, devetim i desetim milenijem.

Stoga, uvijek ćemo vidjeti materiju i njezinu formu, dok će apstraktna forma i esencija ostati neotkrivene, jer će naše ispravljanje na svim razinama biti samo djelomično. Čak i ako se neki *Reshimo* pojavi u nama i ispravimo ga, to je ispravljanje uvijek ograničeno i djelomično.

Da vam kažem kako to radi. Pretpostavimo da postoji Deset *Sefirot*, od *Keter* do *Malchut*. Mi odsiječemo *Malchut* i prestanemo primati Svjetlost koja nam silazi (ukoliko pokuša ispuniti *Malchut*); stoga, ne možemo steći esenciju. Osim toga, kada radimo ne iz *Malchut* nego iz *Yesod*, stječemo samo prvih devet *Sefirot*. Stječemo ih samo s namjerom davanja; stoga, rečeno je da djelomično koristimo *Yesod*. Koristi se samo dio *Kli* koji se zove *VAK*, dok *GAR* ostaje neaktivan, tako da je drugo postignuće (koje se opaža kao apstraktna forma) odrezano. *GAR de VAK* stječemo u *Gmar Tikkunu*, a nakon toga *GAR de GAR*.

Postoje četiri vrste postignuća, no u ovome trenutku samo su nam dva dostupna. Stoga, trebali bismo znati što možemo a što ne prihvatiti kao nešto očito.

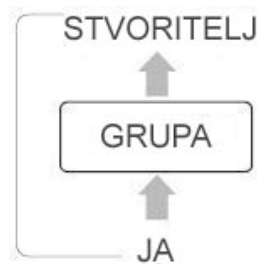
Ništa o tome ne spominje se u Zoharu. Govori se samo o prvoj vrsti, tj. tri boje BYA, koje se smatraju materijom, i predstavljaju tri Sefirot: Bina, Tifferet i Malchut. Zohar također govori o drugoj vrsti, koja predstavlja iluminaciju Svijeta Atzilut, “odjevenu” u tri boje BYA, tj. svjetlost Hochma, “odjevena” u Bina, tifferet i Malchut – forma koja “odijeva” sebe u materiju. Knjiga Zohar ispituje samo te dvije vrste.

Prema tome, ukoliko svaki učenik nije krajnje svjestan da, kada proučava Zohar, njegove misli i shvaćanja moraju uvijek biti unutar granica te dvije vrste znanja, odmah će postati zbunjen po svim pitanjima jer će lišiti riječi njihova istinskog značenja.

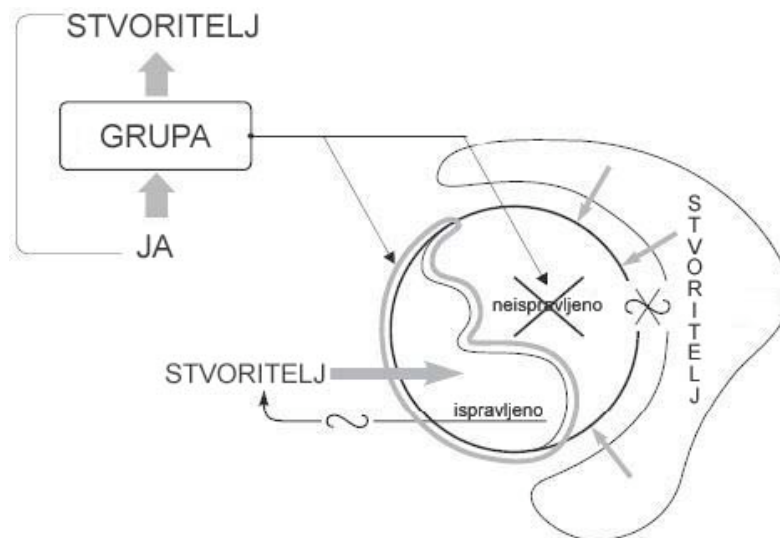
To jest, ukoliko tijekom naših studija jasno ne shvatimo da radimo s konkretnim formama utisnutima u materiju, potpuno ćemo promašiti ono što “Zohar” pokušava objasniti. Baal HaSulam nas upozorava da ne padnemo u tu zamku.

Postavlja se pitanje je li realistično postići ono što on opisuje. Mogu li doista kontrolirati sebe; vidjeti se kao netko tko jasno razumije sva ta pitanja tijekom studija, netko tko može precizno razlikovati ove osobine u sebi? Je li to uopće moguće?

Iako nam on kaže da je nemoguće, ispravna percepcija pojavljuje se podsvijesno kroz naš ispravan stav prema stvarnosti, tj. usredotočenjem na Stvoritelja kroz grupu.

Što je zapravo grupa? To je indikator mojeg altruističnog usmjerenja. Ukoliko se ispravno usmjerim na Stvoritelja kroz grupu (ja, grupa i Stvoritelj), tada sam doista usmjeren na Nj. To se događa jer se ne mogu odnositi prema grupi u svojoj želji da Ga steknem, ukoliko moje namjere ne postanu altruistične.

Tako da, ako sam usmjeren na Stvoritelja kroz grupu, moram neophodno djelovati sa svojim dijelovima u kojima su moje senzacije ispravljene. Zbog toga imam vrlo jednostavan pokazatelj onoga što bih trebao raditi u određenom trenutku. Riječ je o mojem učenju s grupom i mojoj težnji prema Stvoritelju kroz grupu.

Stoga, grupa mi pomaže da ostanem unutar ispravnog okvira i učim samo ono što doista trebam, istodobno izbjegavajući područja u kojima mogu pogriješiti.

Stoga, ne trebamo neke posebne analitičke i izvanosjetilne sposobnosti. Opremljeni smo svime neophodnim za naš duhovni razvoj.

Velik je broj ljudi u našoj virtualnoj grupi. Svi mi studiramo, mislimo jedni na druge, i znamo da bez međusobnog pomaganja nećemo moći steći išta duhovnoga. Postupno ćemo postići jedinstvo, interakciju, međuovisnost i ljubav; jasno ćemo vidjeti i osjećati koliko smo povezani među sobom.

To raste iz čisto egoističnih osjećaja. Vrlo prirodno, bez ikakvog umnog truda, s materijom i formom u materiji postupat ću ispravno, usmjeravajući se prema Stvoritelju, postajajući sličnim Njemu. Neću prelaziti granice svojih neispravljenih, nereguliranih želja, u kojima mogu zamisliti apstraktne kategorije i tvrditi da je njihova istina iznad svega, i pri tome ću potpuno odbaciti sličnosti i razlike među ljudima. To jest, zakoni Tore svjedoče mojem ispravnom, istinitom stanju, koje mogu postići samo uz pomoć svjetlosti.

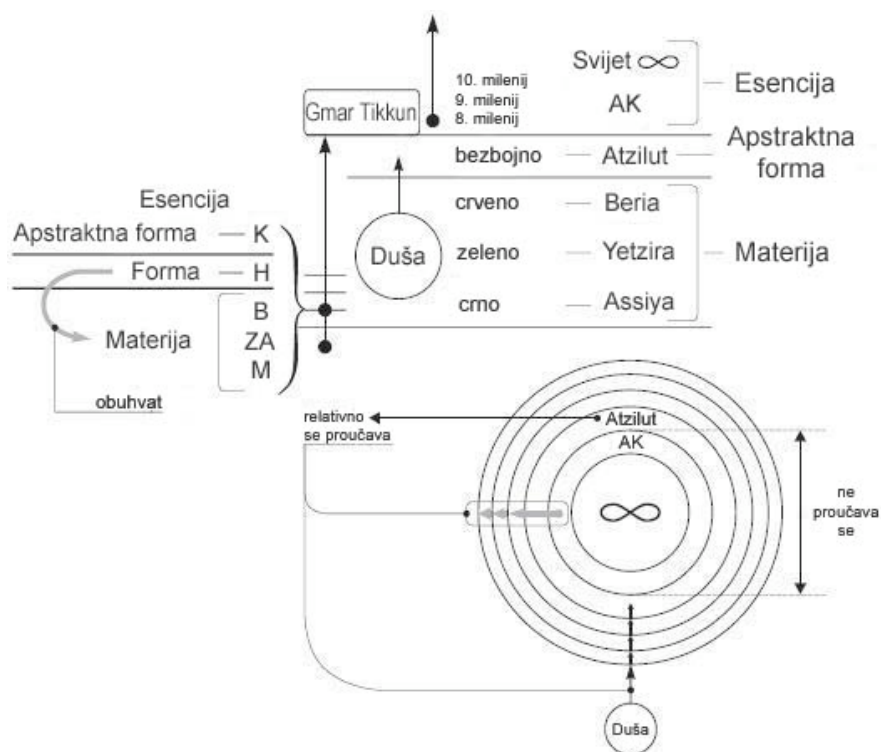
18. Što smo objasnili o četiri Svijeta ABYA općenito je istinito u odnosu na svaki od svijetova. To se odnosi na svaku malu komponentu svakoga

od njih - kako je u Rosh Svijeta Atzilut, tako je u Sof Svijeta Assiya. To je zato što se svaki dio (stanje) na ljestvama svijeta Assiya, Yetzira, Beria i Atzilut sastoji od Deset Sefirot.

Ne spominjemo *Keter* jer je to izvor čiste svjetlosti. Svaka razina, svako postignuće sastoji se od Deset Sefirot: *Keter*, *Hochma*, *Bina*, *ZA* i *Malchut*.

Sefira Hochma postoji kao forma, a Bina, Tifferet i Malchut kao materija u kojoj se forma materijalizirala. Jednako tako, ima prvu i drugu definiciju, čije objekte "Zohar" ispituje, kao i Sefira Hochma, kada je odsutna iz Bina, Tifferet i Malchut, što je forma oslobođena materije...

To jest, ako govorimo o tome kako se *Ohr Hochma* manifestira u *Bina*, *Tifferet* i *Malchut*, na isti način na koji se forma manifestira u materiji. Ako govorimo samo o svjetovima *Beria*, *Yetzira* i *Assiya* ili o Sefirot *Bina*, *Tifferet* i *Malchut*, neovisno o tome gdje oni bili, tada mislimo na materiju.

O tome je moguće govoriti kao i o svjetlosti koja ispunjava ispravljene *Kelim* (jer je to forma preuzeta od strane materije) ili o samima *Kelim* u njihovu ispravljenju ili neispravljenju obliku (formi). Ipak, posve je nemoguće govoriti o svjetlosti koja je izvan *Kelim*, još manje zamišljati

esenciju koja je čak viša. Nema načina da kažemo išta o samome Stvoritelju, izvoru svjetlosti.

Baal HaSulam piše: “Nemojte misliti da na ove probleme nailazite samo kada dosežete više razine postignuća. Pojavljuju se čak i na relativno niskoj razini Svijeta *Assiya*...” On kaže da se svaka najmanja razina sastoji od svojih vlastitih *Sefirot Keter, Hochma, Bina, ZA i Malchut*. Dok *Bina, ZA i Malchut* sadrže materiju, *Hochma* je forma, *Keter* apstraktna forma a esencija je iznad toga.

Tako da ne govorimo o onome što se događa u *Keter*, jer je to iznad razine Stvoriteljevih misli. To je nešto što stječemo nakon *Gmar Tikkuna*. Nikada ne govorimo o formi koja je izdvojena iz materije. Raspravljamo ili o *Beria, Yetzira i Assiya (Bina, ZA i Malchut)* ili, ukoliko su oni već ispravljeni, o svjetlosti koja ulazi u njih.

Vidimo koliko je “*Zohar*” praktičan. Baal HaSulam posvećuje mnoge stranice svojih radova ovoj stvari i mi ćemo o njima raspravljati kroz proučavanje knjige jer o tome ovisi ispravno usmjerenje prema Cilju.

19. Sada ćemo pojasniti treće ograničenje. Iako “Zohar ispituje svaki svijet samo s pozicije Sefirot, koji su iluminacije Više Svjetlosti u ovim svjetovima i svaku komponentu na nepokretnoj, vegetativnoj, animativnoj i govornoj razini – stvaranje dotičnih svjetova, glavni objekt ispitivanja ipak je govorna razina u svakom od svjetova.

Baal HaSulam kaže da “*Zohar*” proučava sve što se nalazi u duhovnim svjetovima. No s čime god da se knjiga bavi (bilo svjetlošću unutar *Kli* ili samome *Kli*), nikada ne govori posebno o nepokretnim, vegetativnim i animativnim razinama postojanja jednostavno zato što to nije njezin zadatak.

Sve što je napisano u “*Knjizi Zohar*” tiče se samo čovjeka, tj. ljudskih Duša; načina na koji se ove Duše opslužuju ili kako služe drugim duhovnim entitetima u stvorenome.

Možete prigovoriti da milijuni ili milijarde raznih stvorenja, sila, svrha i ideja mogu postojati u univerzumu. U pravu ste, no “*Zohar*” se time ne bavi. To je stoga što se za istraživanje takvih stvari pojedinac mora uzdići do razine koja je iznad “*Knjige Zohar*”, tj. doseći više od onoga za što je knjiga namijenjena.

Svrha “*Zohara*” vrlo je konkretna; mora nas odvesti do Konačnog Ispravljanja. Naš se put nakon toga u potpunosti mijenja. Nastavljamo

istraživanje univerzuma svojim ispravljenim osobinama. To je istraživanje nemoguće opisati u knjigama jer ga nijedna izgovorena ili napisana riječ ne može izraziti.

Stoga, “Zohar” govori isključivo o stvarima koje se odnose na naše Duše, tj. što treba biti ispravljeno u ovome trenutku. Ostalo ga se ne tiče.

Otkrivamo da čovjek u ovome svijetu mora primiti njegu od sve četiri razine ovoga svijeta (nepokretne, vegetativne, animativne i govorne), kako bi rastao. Čak su i u čovjekovoj hrani četiri sastojka od sva četiri stupnja koji su posljedica toga što njegovo tijelo također ima četiri razine (nepokretnu, vegetativnu, animativnu i govornu). One su:

- ***Volja za primanjem u svrsi samoodržanja***
- ***Volja za primanjem koja prevazilazi potrebu za samoodržanjem, traži preobilje, no sposobna je zauzdati samo životinjske želje;***
- ***Žudnja za užicima koje nudi društvo, poput općeg poštovanja i vladajućim pozicijama;***
- ***Težnja znanostima.***

Obično kažemo da se čovjek sastoji od četiri razine želje: za tjelesnim užicima, bogatstvom, moći, slavom i znanjem.

- Volja za primanjem u svrsi samoodržanja, što se odnosi na nepokretnu razinu želje;
- Volja za primanjem životinjskih želja je vegetativna razina želje; volja za primanjem dana kako bi se pojedinac proširio i ispunio užitkom u svojoj posudi – mesu (*Basar*) tijela;
- Volja za ljudskim zadovoljstvima, koje se odnose na animativnu razinu želje;
- Težnja prema znanostima govorna je razina želje.

20. Nalazimo tako da primanje s prve razine, mjeru potrebe za samoodržanjem, i s druge razine – stupanj animativnih želja koje prelaze potrebu za samoodržanjem, za njega predstavljaju primanje i održavanje s nepokretne, vegetativne i animativne razine, koje su niže u odnosu na njegovu razinu.

Ako želim hranu ili seksualna zadovoljstva (ovo su dvije osnovne vrste užitaka koje traži moje tijelo), tada primam podršku od objekata koji su niži od moje vlastite razine: od nepokretne, vegetativne i animalne razine. Ako tražim bogatstvo, također ovisim o nepokretnoj razini (novac). Ako

slijedim moć i slavu, tu već trebam ljude poput sebe, tj. ljudsku razinu. Ako žedam za znanjem, užitak primam s više razine koja je nova za mene kao i za mnoge ljude. Moje se težnje tada smatraju duhovnima u ovome svijetu.

21. Slično tomu, naučit ćete kategorije Višeg duhovnog svijeta. S obzirom da su svi svijetovi otisci jedan na drugome od višega do nižega, i sve što je na nepokretnom, vegetativnom, animativnom i govornom stupnju u Svijetu Beria, otisnuto je na nepokretnoj, vegetativnoj, animativnoj i govornoj razini Svijeta Yetzira. Štoviše, sve što je na nepokretnom, vegetativnom, animativnom i govornom u Svijetu Yetzira, otisnuto je na razine nepokretnog, vegetativnog, animativnog i govornog Svijeta Assiya. Ponovno, nepokretna, vegetativna, animativna i govorna razina Svijeta Assiya otisnuta je na nepokretnu, vegetativnu, animativnu i govornu razinu našega svijeta.

Sve ove razine u svakome svijetu: nepokretna, vegetativna, animativna i ljudska kopiraju jedna drugu, svaki svijet bivajući na vlastitom različitom stupnju ustrojene materije.

- *Nepokretna razina u duhovnom svijetu naziva se “palače”*
- *Vegetativna razina su “odore” (“odjeća”)*
- *Animativna se razina naziva “anđelima”*
- *Govorna razina sastoji se od Duša ljudi u njima odnosećem svijetu*
- *Deset Sefirot u svakom svijetu – jest Božanskost (Viša Svjetlost odjevena u ove četiri razine).*

Duše ljudi centar su svakoga svijeta i primaju ispunjenje iz čitave duhovne stvarnosti korespondirajućeg svijeta. Slično tomu, osoba u materijalnome svijetu prima ispunjenje od čitave materijalne stvarnosti našega svijeta.

Na isti način čovjek u našem svijetu predstavlja “krunu” prirode, i vlada nad svim ostalim razinama (sve ostalo postoji samo za njega). Ljudska Duša u duhovnome svijetu središnja je točka stvaranja i upravlja svim razinama u Višoj stvarnosti.

- *U Behina Aleph, koja je volja za primanjem u svrsi održanja vlastita postojanja, osoba prima iluminaciju od palača i odora koje su tamo;*
- *U Behina Bet, koja proishodi iz animativnih želja koje povećavaju pojedinčevo tijelo, on prima duhovnu svjetlost od anđela koji su tamo u količinama iznad neophodnih za održanje*

njegova postojanja, kako bi razvili duhovne posude u koje je njegova Duša odjevena;

- Razlog je što on prima od Behina Aleph i Bet, koji su niže u odnosu na njega. To su palače, odore i anđeli i njihova je razina niža nego ona ljudskih Duša;*
- U Behina Gimel, koja predstavlja ljudsku razinu volje za primanjem koja razvija duh (Ruach) čovjeka – u ovome svijetu prima od jednakih. Stoga, tamo također prima od jednakih, dakle od svih Duša koje se nađu u tome svijetu. Uz njihovu pomoć uvećava svjetlost Ruach ispunjavajući svoju Dušu;*
- U Behina Dalet volje za primanjem, to jest aspiraciji za znanostima (misli se na kabalističko postignuće u duhovnome svijetu), pojedinac prima od Sefirot određenoga svijeta, primajući od njih HaBaD svoje Duše.*

Čovjekova se duša mora razviti i usavršiti u svakom od svjetova koristeći sve što je u tom svijetu. To je treće ograničenje kojega osoba mora biti svjesna; da čitava Knjiga Zohar govori o svakoj komponenti Viših Svjetova koje proučavamo, bili to Sefirot, Duše, anđeli, odore ili palače. I iako ih proučavamo onakve kakvi jesu, učenik uvijek mora imati na umu da se spominju samo u vezi s čovjekovom Dušom, koja ih prima i biva ispunjena njima. To znači da svi oni služe potrebama te Duše. Budete li slijedili tu liniju u svojem učenju, shvatit ćete sve i biti uspješni na svome putu.

Baal HaSulam kaže da će strogim pridržavanjem svih tih ograničenja pojedinac uspjeti na svome putu. Zato daje tako detaljno objašnjenje.

Vraćat ćemo se ograničenjima koji se odnose na četiri vrste znanja: materiju, formu u materiji, apstraktnu formu i esenciju. Vidjet ćemo ih u Dušama, anđelima, odorama, palačama i svjetovima. Štoga osjećali, uvijek bismo trebali razdvojiti stvarna postignuća od onih imaginarnih, kakve ne možemo ispitati ili analizirati.

Govorili smo o stvarima koje još uvijek nismo u mogućnosti osjetiti. Bilo bi prekrasno kada bih vam mogao, uz pomoć nekoga objekta u duhovnome svijetu, pokazati što je materija, forma u materiji, apstraktna forma i esencija. Nadajmo se da ćemo uskoro doseći tu razinu. U osnovi, to je ono što težimo postići.

No čak i sada, dok govorimo o tome, već se podsvjesno pripremamo. Najvažnija je stvar naše jedinstvo i zajednička želja. Zajedno težimo postignuću jednog cilja, privući na sebe ispravljajuću svjetlost silne moći. Štoga učimo i razumijevamo, svjetlost nas potiče naprijed.

Savjetujem vam da proučite ovaj materijal i napišete kratak sažetak o onome što je ovdje napisano. Jezik Baal HaSulama pomalo je arhaičan, i tekst je prilično zbunjujuć pa prijevod sa hebrejskoga gubi nešto originalne pronicljivosti i živopisnosti. Ipak, preporučam vam da prođete kroz ove četiri vrste znanja jer ćemo s vremena na vrijeme govoriti o njima. Iako se trenutačno doimaju prilično “suhima” i apstraktnima, postupno će postati našim glavnim instrumentima postignuća, upuštanja u novu, nepoznatu materiju.

U osnovi, “*Predgovor Knjizi Zohar*” govori o ograničenjima kojih se valja držati tako da ispravno percipiramo informaciju koju knjiga nudi.

Uvijek postoji problem komunikacije i međusobnog razumijevanja između viših i nižih duhovnih entiteta. U našem svijetu vidimo isto: između odraslih i između djece kao i između odraslih i djece. Kada se materija odnosi na dva viša stupnja, uvijek bi trebao biti posrednik između njih. Na primjer, da bi se prehranilo dijete, majčino tijelo ima poseban sustav za proizvodnju mlijeka. Beba sisa mlijeko, koje se tada pretvara u krv. Krv se nadalje pretvara u tjelesnu materiju i tako dalje.

Kako bi niža razina primila od više, moraju postojati određeni načini prolaza i modifikacije između njih. I više i niže razine trebaju imati sustave podešavanja, prilagodbe i komunikacije. Stoga, kada pristupimo proučavanju Kabale, želimo primiti moć odozgo koja će nas uzdići i promijeniti na način da ćemo moći početi osjećati Viši Svijet, steći dodatan osjet opažanja, razumijevanja i prilagodbe istinitom svemiru.

Stoga, moramo se prilagoditi Višem Svijetu kako bismo od njega uzeli ono što nam ima dati. Ukoliko ne uspijemo, bit ćemo izgubljeni u svojim vlastitim umišljajima i praznovjerjima i nećemo uspjeti uspostaviti kontakt s višom razinom.

Kako bi nas na ovaj kontakt usmjerio precizno, čineći ih ne samo ispravnim nego i konačnim u svojoj ukupnosti, Baal HaSulam nam je omogućio ovaj Predgovor. Slično je to zdravom djetetu koje prima hranu od svoje majke i može je potpuno i valjano probaviti.

Tekst nas upućuje na to kako ograničiti sebe (stvoriti “cijev” kroz koju će do mene sve sići s više razine), kako ispravno primiti i najučinkovitije se uzdići do više razine.

Materija je naša volja za primanjem užitka, jedina stvar koju je Stvoritelj stvorio. Njezina je forma način primanja užitka: “u vlastitu korist” ili “u korist Stvoritelja”.

Trebamo ostati unutar ove dvije kategorije i izbjeći apstraktne forme rezoniranja o egoizmu i altruizmu bez ikakve povezanosti s materijom ili spekuliranje o Stvoritelju, esenciji. Ipak, to nije dovoljno, pa od 22. stavka nadalje ući ćemo dublje u ova ograničenja, podešavajući se prema valu kojeg nam “Zohar” odašilje.

Sada ćemo raspraviti o dva ograničenja, ili točnije, ispravnoj kombinaciji, kontaktu, komunikaciji između više razine koja mi šalje svjetlost i mene samoga.

22. Nakon svega što je rečeno, ostaje nam opisati, uz pomoć Deset Sefirot, sve materijalne odraze koje osoba susreće u Knjizi Zohar. Takvi su odrazi viši i niži, uzdižući i padajući, zagasiti i šireći, u malom stanju ili velikom, razdvajanju i ujedinjavanju, brojevima i tako dalje – ukratko, sve što niži uzrokuje u Deset Sefirot s njihovim dobrim i lošim akcijama (opisanima zemaljskim riječima u “Zoharu”).

Kako osoba može od riječi ovoga svijeta uspjeti isto izraziti kroz Deset Sefirot? Ne postoje riječi u duhovnom svijetu, samo Osjećaji. Ti Osjećaji moraju biti preobraženi, odjeveni u neke slike (odraze) koje možemo prenijeti jedne na druge. Možemo to napisati ili izraziti na neki drugi način. Ne trebamo jezik unutar sebe; on neophodnim postaje samo zbog prijenosa informacije.

“Knjiga Zohar” objašnjava kako proći od takvih parova riječi poput viši-niži, širenje-skupljanje, padovi-usponi do njihove ispravne interpretacije i opisivanja uz pomoć Deset Sefirot. Deset Sefirot sadržavaju fizičko-matematički jezik duhovnoga svijeta.

Na prvi pogled, čini se čudnim: kako je moguće da Viši Svjetovi budu toliko potaknuti, da se promjene u njima mogu opisati kao uzrokovane akcijama nižih?

To jest, ako nešto promijenim unutar sebe, mijenjam čitav svemir. Svjetovi sa svim silama i duhovnim entitetima koje su u njima silaze i kreću se. Mogu li utjecati na Više Svjetove iz ovoga svijeta?

Čak i ukoliko pronađete neophodnim tvrditi da u Višoj Svjetlosti ne postoji ništa što se “odijeva” i sja u Deset Sefirot, da je to samo u posudama Sefirot, koje nisu božanske, svejedno su stvorene samo sa stvaranjem Duša. To je da bi se skrila ili otkrila razina postignuća, do mjere i s brzinom koje su Dušama potrebne da bi dostigle željeno Konačno Ispravljanje. To je poput gore spomenuta primjera, s optičkim

uredajem koji se sastoji od četiri dijela obojenoga stakla – bijelo, crveno, zeleno i crno.

Što Baal HaSulam pokušava otkriti tom dugačkom rečenicom? On govori sljedeće: čak iako se ništa ne događa u Stvoriteljevoj svjetlosti, i sve se događa samo u Dušama, utjecaj svjetlosti izražavamo takvim riječima. Utjecaj je stalan, no uzrokuje sve veće i veće promjene u nama.

Na primjer, čašu vode stavim u hladnjak. Temperatura vode u čaši je 20° stupnjeva, dok je temperatura unutar hladnjaka samo 10°. To znači da hladnjak stalnim utjecajem hladi vodu do vlastite temperature. To jest, utjecaj hladnjaka nije promjenjiv, dok se temperatura vode u čaši neprestano mijenja. Isto se događa s nama: Viša Svjetlost na nas vrši stalan pritisak, no njezin pritisak polako prodire u našu materiju, našu želju za primanjem užitka, i mijenja je u skladu s vlastitim parametrima.

Kabala opisuje sve transformacije koje se u nama događaju pod stalnim utjecajem svjetlosti. Rečeno je: “Ja Stvoritelj ne mijenjam Svoje Ime”. Njegov stav prema nama posve je dobar, i On nas konstantno pritišće kako bi nas uzdigao do razine Apsolutna Dobra. No, s obzirom da nas Njegov utjecaj prožima sve dublje, počinjemo mu se prilagođavati i počinjemo osjećati naša stanja kao nesavršena i udaljena od Njega. Počinjemo tražiti uzdignutije stanje, željeti da nas svjetlost pročisti i načini sličnima njoj.

Ispostavlja se da, Svojim stalnim dobroćudnim pritiskom, Stvoritelj u nama budi sve gore senzacije našeg vlastitog stanja i sve se više dobrih Osjećanja odnose na Njega. Kabala opisuje stalne promjene kroz koje moramo proći.

U osnovi, Kabala nam ne govori o tome što ćemo još iskusiti pod stalnim utjecajem svjetlosti, od našeg sadašnjeg stanja pa sve do posvemašnje jednakosti forme sa svjetlošću, zvanom *Gmar Tikkun*. Radije, ona nas ohrabruje da načinimo svoj vlastiti trud i da svojim osobnim i nezavisnim sudjelovanjem skratimo ovaj proces.

Pri tome, prolazimo kroz iste transformacije, no one postaju željene; stoga mi, u iščekivanju jasnih budućih stanja, opažamo vlastiti duhovni uspon, a svoj život kao pozitivan i ugodan. Drugim riječima, aktivna participacija u procesu ispravljanja uzdiže čovjeka do prilično povoljne razine, (i to) istoga trenutka kada se za to odluči.

Čak i ukoliko pronađete neophodnim tvrditi da u Višoj Svjetlosti ne postoji ništa što se “odijeva” i sja u Deset Sefirot, da je to samo u

posudama Sefirot, koje nisu božanske, svejedno su stvorene samo sa stvaranjem Duša. To je da bi se skrila ili otkrila razina postignuća.

Svjetlost se neprestano igra s nama. No, zapravo, to nije igra. S obzirom da se sastojimo od *Reshimo de Hitlabshut* i *Reshimo de Aviut* (informacija o svjetlosti i *Kli*), posljedično, različiti informacijski *Kelim* alternativno se aktiviraju u nama. Stoga, naše stanje procjenjujemo ili s pozicije svjetlosti ili s pozicije *Kli*. Stoga nam se čini da prolazimo kroz različita stanja. Svjetlost je, međutim, akcija u skladu s mjerom i brzinom koje su potrebne *Dušama da dosegnu željeni ispravak.*

Slično je to slučaju gdje su bijela boja u knjizi i materijal koji formira njezina slova mogući u tri Svijeta BYA, gdje postoje posude Sefirot koje su stvorene, no ne i božansko. Ipak, trebalo bi biti krajnje neutemeljeno misliti da one postoje u Svijetu Atzilut, gdje posude Deset Sefirot također predstavljaju ono krajnje božansko, stopljenu s Višom Svjetlosti koja ih ispunjava.

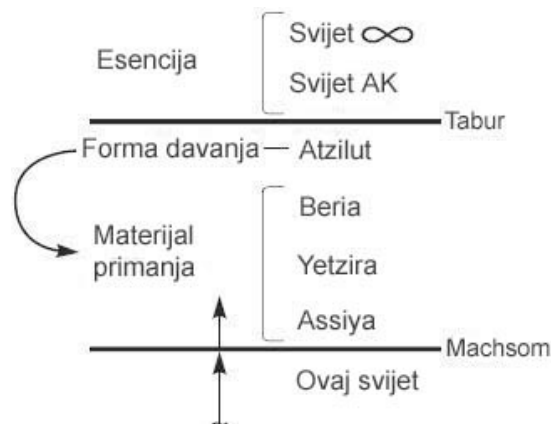
Baal HaSulam želi reći sljedeće: u svemu postoje tri komponente: Stvoritelj, svjetlo koje izvire iz Njega i *Kli* koji se mijenja pod utjecajem svjetlosti kako bi dosegao jednakost forme sa Stvoriteljem. I Stvoritelj i Njegovo svjetlo nepromjenjivi su, dok se sve promjene odvijaju u nama, kako bi nas načinile slične Njemu.

Sve to postoji u potpunom jedinstvu.

23. Kako bismo razumjeli gore spomenuto, moramo se prisjetiti što je rečeno u 17. stavku, koji ustvrđuje:

- ***Esencija koja stvara stvarnost tajna je supstanca, koju mi ne možemo shvatiti u esencijama materijalnoga svijeta. To se odnosi na Svjetove Ein Sof i Adam Kadmon, nazvanima esencijom koju ne možemo steći.***
- ***Svijet Atzilut je forma.***
- ***Tri Svijeta BYA su materija.***
- ***Luminiscencija Atzilut u BYA forma je odjevena u materiju.***

Pogledajmo sada crtež kako bismo razumjeli gdje smo u našem proučavanju "*Knjige Zohar*". Postoje Svjetovi *Ein Sof* (Beskonačnost), *Adam Kadmon*, *Atzilut*, *Beria*, *Yetzira* i *Assiya*. Svijet Beskonačnosti i *Adam Kadmon* predstavljaju esenciju, Svijet *Atzilut* je forma, dok Svjetovi *Beria*, *Yetzira* i *Assiya* predstavljaju materiju. Ispod njih su *Machsom*, ili *Sium*, i ovaj svijet.

Naše vrijeme u ovom svijetu trošimo samo tijekom pripremnog razdoblja prije nego li uđemo u Viši Svijet. Kabala nam govori o stupnju koji započinje nakon što prijeđemo *Machsom* i započnemo svoj uspon. Od toga trenutka, materija (naša želja) postupno se pojavljuje u nama, i preuzima formu Svijeta *Atzilut*. To jest, Svijet *Atzilut* odjeva se u materiju i daje joj vlastitu formu davanja. Materija je primanje, želja za primanjem. Ova želja počinje preuzimati formu davanja.

Pokušajmo sada razumjeti kako stječemo Beskonačnost. Što je za nas “beskonačnost”? Je li to jednostavno nedostatak shvaćanja? U takvom slučaju možda to ne bi bilo imenovano na taj način. Ako rabimo određenu riječ da bismo označili nešto, to znači da to prvo stječemo, dohvaćamo, važno i vrednujemo unutar sebe i tek tada toj senzaciji ili stanju dajemo ime. Drugim riječima, ukoliko nešto nazovem Beskonačnost, to znači da sam iskusio to stanje, i nakon što sam ga izmjerio prema svim prihvaćenim standardima i pravilima, dajem mu ime. Stoga, Beskonačnost je jedna od preciznih fizičkih kategorija, definicija, mjera.

Baal HaSulam pita: ***Kako možete imenovati nešto što nije shvaćeno?***

I daje ovaj odgovor: ***Ime Svijeta Beskonačnosti ne izražava esenciju Jednog Koji Stvara Stvarnost per se, nego radije upućuje na to da su svi svjetovi i Duše uključene u Njemu. To se odražava u namjeri stvaranja o kojoj je rečeno “dovršetak akcije je u njezinu prvotnom dizajnu” – veza svega Stvorenoga s Njim do potpunog ispravljanja. To se naziva Svijet Beskonačnosti.***

Budući da postoji stanje u kojem se prva i zadnja misao stapaju u jednu, ovo stapanje naziva se Beskonačnost. Ne možemo je steći u našem sadašnjem stanju jer još uvijek nismo dostigli konačno stanje. Stoga, Beskonačnost znači sjecište dvije krajnje točke stvaranja. Isto se odnosi na naš svijet: kada ne možemo odrediti uzrok i posljedicu, čini se da se sve sastoji od proturječnih, nepovezanih detalja.

Ovo se događa jer nam ideja Beskonačnosti izgleda stvarno beskonačna. No kako počinjemo ispravljati svoje unutrašnje osobine i rastemo do razine svjetlosti, ove se ideje u nama stapaju, i sva proturječja nestaju. Dobro i zlo, svjetlost i tama rastapaju se u jednu sveobuhvatnu ideju, i definicija Beskonačnosti nestaje. Ulazimo u nju, i postaje stvarna, jasna i dokučiva.

Svijet Beskonačnosti nazivamo i “prvim stanjem Duša” kada sve Duše postoje u Stvoritelju, ispunjene svim mogućim užicima, čiji će pun volumen biti primljen u stanju Konačnog Ispravljanja.

24. Dajte da pružim primjer iz našega svijeta. Recimo da pojedinac želi izgraditi lijepu kuću. Prva mu misao zamišlja kuću sa svim sobama i katovima baš kao što će izgledati nakon dovršetka njezine gradnje. Nakon toga, on slaže plan konstrukcije u svim detaljima kako bi ga objasnio graditeljima, detalj po detalj: drvo, cigle, metalni okviri itd. Tek nakon toga on zapravo počinje graditi kuću i nastavlja sve dok ona nije dovršena, baš kao što je isprva isplanirana.

Trebali biste znati da je u Svijetu Beskonačnosti, koji je tajna prvobitnoga dizajna, sve Stvoreno pripremljeno u svojoj potpunoj savršenosti. Ipak, ova alegorija ne sadrži potpuno značenje, jer su budućnost i prošlost jedno za Stvoritelja i prvobitni dizajn utkan je u Njega. On ne treba ikakve instrumente za djelovanje, kao što mi trebamo. Stoga, stvarna je stvarnost u Njemu.

Našu udaljenost od Stvoritelja percipiramo kao Beskonačnost. Ako unutar sebe pokušamo kombinirati suprotne ideje, tako da se sve stope u jedinstvenu cjelinu, ući ćemo u Svijet Beskonačnosti (*Ein Sof*), koji stoga prestaje biti beskonačan i postaje stvaran, gdje se sadašnjost, prošlost i budućnost stapaju u jedno.

Trebamo dati sve od sebe da prevaziđemo naša uobičajena stanovišta o “vječnosti”, “beskonačnosti” prema konkretnijim, ispravnim, duhovnim definicijama. Sve duhovne ideje postoje unutar nas, no razumijemo ih jedino kada su međusobno suprotstavljene: dobro i zlo, crno i bijelo, ograničeno i neograničeno, primanje i davanje itd. Ako načinimo točku prevazilaženja ovih ideja u svojim unutrašnjim svojstvima, Beskonačnost će postupno postati našom stvarnošću.

To je upravo ono što se događa u Stvoritelju; stoga su u Njemu misao i djelovanje jedno te isto. Tijekom našeg napredovanja, pokušavat ćemo

ujediniti sve ideje s jednim izvorom. Ući ćemo u stalno i apsolutno stanje kada vrijeme postaje nevažno. Malo po malo, moramo se naviknuti na to stanje. U članku “*Navika postaje drugom prirodom*” iz knjige “*Shamati*” (“*Čuo sam*”), Baal HaSulam piše da su sve skrivene, implicitne osobine i stanja unutar nas zato što mi postojimo u svom sadašnjem stanju samo u našoj percepciji. Iz Stvoriteljeve perspektive, u stanju smo savršenstva i beskonačnosti, u jedinom stanju koje je On ikada stvorio. Naš zadatak je ispraviti svoja osjećanja, osjetiti svoje istinsko stanje.

Baal HaSulam kaže da to stanje možemo postići uz pomoć stalne vježbe, razvijanjem navike, koja će se pretvoriti u našu drugu prirodu. Dolazi li svako djelo u našem svijetu u naše vidno polje ili ostaje izvan njega, to ovisi samo o tome možemo li se podesiti prema tome djelu. Dok učimo i stječemo prigodne navike, počinjemo opažati svakakve vrste događaja koji su ranije prolazili nezapaženi. Jednako je s duhovnim: prvo, postupno stječemo posebna osjetila, i tada možemo percipirati duhovnu stvarnost.

“*Knjiga Zohar*” kaže da je kategorija “Beskonačnosti” bazirana na kontrastu, da je duhovnost ono gdje se stapaju prošlost, sadašnjost i budućnost. “*Zohar*” nas ohrabruje da razvijemo osnove ovih senzacija.

Baal HaSulam nastavlja s primjerom kuće: ***Svijet Atzilut poput je smišljenog i detaljnog plana koji će biti realiziran.***

Svrha je izgraditi kuću (tj. Svjetove *Ein Sof* i *Adam Kadmon*). Svijet *Atzilut* je forma, koju se može jasno zamisliti. To je detaljan plan kuće s nacrtima i specifikacijama – sve to postoji na papiru, ali još uvijek nije materijalizirano.

Treballi biste znati da inicijalni dizajn, dakle Svijet Ein Sof-Beskonačnosti, i dogovorno utanačen plan, koji će u svoje vrijeme biti realiziran u stvarnosti, nema nikakve veze sa stvorenjima jer sve je još u fazi oblikovanja gdje još uvijek ništa nije provedeno u djelo. To će reći, svjetovi Ein Sof, Adam Kadmon i Atzilut posve su odijeljeni od Duša, od tebe i mene.

Osoba čini slično: iako je osmislio sve detalje (cigle, metalni dijelovi, drvo) koje će trebati tijekom gradnje, još uvijek nema ništa osim svoje mentalne slike kuće. Glavna je razlika u tome što pojedinčev mentalni plan nije stvarnost, dok je Stvoriteljev dizajn stvarnost sama po sebi i neusporedivo je veća od stvarnosti stvorenja.

Stoga, treće stanje stvorenoga posve je stvarno. U usporedbi s time (Svjetovima *Atzilut*, *Adam Kadmon* i *Ein Sof*), naše je stanje duhovno iluzorno; percipirano je samo unutar nas. To nalikuje bolesnoj osobi koja onesviještena leži u svojoj postelji. Iako je u ovome svijetu, ne može to osjetiti. Ili, zamislite osobu u mračnoj sobi, nesvjesnu ogromnoga svijeta oko sebe.

Tako, objasnili smo misterij Svijeta Ein Sof i Svijeta Atzilut; sve što sadrže odnosi se samo na stvaranje stvorenja onakvima kakva postoje u dizajnu, no njihova esencija još uvijek nije otkrivena. Baš kao u našem primjeru s kućom, još uvijek nema ničega u građevinskom planu čovječanstva: niti cigala, niti drveta, niti metalnih dijelova.

25. Tri Svijeta BYA, zajedno s ovim svijetom, utjelovljenje su planirane akcije, baš kao što je građevinski materijal potreban prije nego gradnja može biti dovršena. Slično tomu, Viša Svjetlost sja u Svjetovima BYA do mjere u kojoj je Duše mogu primiti kako bi dostigle svoj dovršetak. Viša Svjetlost se "odijeva" u deset Kelim Keter, Hochma, Bina, Hesed, Gevura, Tifferet, Netzah, Hod, Yesod i Malchut, koji su stvarni Kelim u odnosu na Stvoritelja. To jest, ne odnose se na Stvoritelja nego su, radije, novostvorene zbog potreba Duša.

Beskonačna se svjetlost odijeva u Deset *Sefirot* Svijeta *Atzilut*; kroz njih, ulazi u naše Duše, i shodno tomu ih preinačuje.

26. Iz gornjega primjera, osoba bi trebala razumjeti u kakvoj su međusobnoj vezi tri komponente u dizajnu kuće prema uzrocima i posljedicama, gdje je korijen svega u početnom dizajnu. Neće biti elementa u planu koji nije usmjerem prema akciji poduzetoj u skladu s inicijalnim planom; u pogon neće biti stavljeno ništa što već nije uključeno u inicijalni plan.

U Svjetovima *BYA*, kao i u našem svijetu, sve se događa samo u skladu s inicijalnim planom, koji je odmah realiziran u Svijetu Beskonačnosti. Zapravo, ne možemo utjecati ni na što oko nas. Postupno dolazimo do tog zaključka tijekom života... Jedino područje na koje možemo primijeniti trud je u ubrzavanju našeg ulaska u duhovni svijet i stapanja sa Stvoriteljem. Ova je stvar na nama; ona ovisi o promjenama kroz koje naše *Kelim* prolaze od našeg sadašnjeg stanja pa sve do potpune jednakosti forme sa Svijetom Beskonačnosti.

Međutim, sva su naša stanja nepromjenjiva i predodređena kao i svaka faza u planu gradnje: prvo, iskopavanje rupe, gradnja temelja, uspravljanje potpornja itd. Stoga, ne možemo zapravo promijeniti išta u

ovome svijetu osim vlastite težnje prema Svrsi stvaranja. Ako to činimo svojom slobodnom voljom, osjećamo se ugodno jer razlika između naših težnji i Stvoriteljeva stanja nestaju i, tijekom našeg približavanja, stječemo Svijet Beskonačnosti. Mi i Stvoritelj dvije smo glavne suprotnosti koje uključuju sve različite kontrastne parove: dobro i zlo, gore i dolje, crno i bijelo te mnoge druge parametre i kategorije. Sve one počinju pritjecati, te, stapajući se u jedinstvenu točku, vode nas do stanja zvanog Svijet Beskonačnosti.

Trebali biste razumjeti da ne postoji niti najmanji novi element, a koji ne potječe iz Svijeta Ein Sof. To jest, Duše u svojem inicijalnom stanju su u savršenom stanju Potpune Ispravljenosti, što se podudara s kazivanjem “dovršetak djela je u prvotnom planu”.

Sve što će biti otkriveno u Konačnom Ispravljanju tamo postoji i inicijalno izvire iz Svijeta Ein Sof u Svijet Atzilut. Isto je kao s mentalnim planom u gore spomenutom primjeru, gdje prvotni dizajn biva realiziran kao što kuća biva izgrađena u stvarnosti. To se događa s nama, Dušama u Svjetovima BYA.

Stoga, ne postoji ni najmanja komponenta u ovome svijetu koja nije proizašla iz Svijeta Ein Sof i to određuje stanje svih Duša u inicijalnom stanju. Svijet Atzilut izvire iz Svijeta Ein Sof, što je osobni odnos prema novoj komponenti koja postoji u našem svijetu. Od Svijeta Atzilut, svako novo izviranje u tri Svijeta BYA pretvara se u akciju, u Svjetove Yetzira, Assiya te najnižu razinu u našem svijetu i otkriva se kao Stvoriteljev odnos prema stvorenome.

Valja razumjeti da ništa novoga ne postoji u ovome svijetu, a što nije proizašlo iz zajedničkoga korijena u Stvoriteljevu Svijetu Ein Sof, Njegovog osobnog korijena u Svijetu Atzilut, koji je sišao u Svjetove BYA i postao stvoreno razvijanjem u naš svijet.

Hoće reći da, ako promatramo stvorenje ili akciju u ovome svijetu, trebali bismo ih smatrati Stvoriteljevim djelom koje silazi iz Svijeta Beskonačnosti. U skladu s time, moramo dobro provjeriti trebamo li se umiješati u proces, ili samo promijeniti vlastiti stav prema nj. Vidimo da svi čovjekovi pokušaji da promijeni svijet rezultiraju od uništavanja ekologije do većih razočaranja i patnje. Razlog za to leži u našem uvjerenju da ništa ne silazi iz Svijeta Beskonačnosti, nego ovisi o našim djelima.

Ako se osoba prestane petljati u okolni svijet i samo se usmjeri na svoj unutarnji rad (tj. na svoj stav prema svijetu), moći će ga promijeniti do

neprepoznatljivosti i uzdići svoju vlastitu percepciju svijeta do stanja Beskonačnosti i savršenstva.

Odustajući od svojih pokušaja da promijeni ovaj svijet mehanički izvan sebe, nego, radije, pokušavajući ispraviti svoj stav, svoje unutarnje senzacije, čovjek uistinu djeluje. To je najefikasnije sredstvo i najveća nam dana moć u čitavom univerzumu. Kakav god unutarnji stav mogli imati prema svijetu, naša osjetila ne mogu percipirati utjecaj toga stava na svemir. Vjerujem da će nam znanost to jasno demonstrirati u bliskoj budućnosti.

Kako bilo, “Zohar” nas uči da se sve spušta od Svijeta Beskonačnosti i sve što se događa u našem svijetu posljedica je onoga što se događa tamo. Mijenjanjem vlastitog stava prema tome, težeći tome, na sve gledajući kao da smo već tamo, možemo to doseći.

27. Istovremeno možemo razumjeti da sve promjene koje se događaju u Svijetu Atzilut nemaju ništa sa samim Stvoriteljem. Govorimo samo o Dušama, do mjere do koje one primaju od Svijeta Atzilut kroz tri Svijeta BYA. Taj svijet podudara se sa Svijetom Ein Sof, baš kao kad se usporedi mentalni plan s početnim dizajnom. Ipak, ova dva svijeta (Svijet Beskonačnosti i Svijet Atzilut) uopće još ne sadrže duše. Kao što je to s mentalnim planom kuće, ne postoji zapravo drvo, čelični dijelovi niti cigle.

Duše se počinju pojavljivati u Svijetu Beria. To je razlog zašto kelim Deset Sefirot, koje mjere volumen i brzinu Duša, nedvojbeno nisu božanski. Radije, oni su novostvoreno, jer Viša Svjetlost ne sadrži ikakve promjene ili kvantitativne osobine. Zbog toga također povezujemo kelim Deset Sefirot triju Svjetova BYA s crvenom, zelenom i crnom bojom.

Svjetovi Beria, Yetzira i Assiya posljedice su Sefirot Bina, Zeir Anpin i Malchut. Crvena, zelena i bijela boja podudaraju se s njima, bivajući rezultatima Svjetova Beria, Yetzira i Assiya.

Štoviše, nemoguće je čak i misliti da su oni božanski, jer Viša Svjetlost ne prolazi kroz ikakve promjene.

To su naša unutarnja neispravljena ili djelomično ispravljena svojstva nasuprot bijele pozadine Atziluta. Stoga, prije nego čovjek uđe u Svijet Atzilut i dosegne svojstvo Bina (potpuno davanje), ništa od onoga što stječe ne smatra se posve istinitim. Čovjek je već u duhovnome svijetu, no još uvijek nije dosegao svoje istinsko, krajnje stanje.

Ipak, svjetlost koja je “odjevena” u deset Kelim u Svjetovima BYA jest božansko, jednostavno jedinstvo bez ikakvih ometanja. Čak i svjetlost koja ispunjava najniži Kli u Svijetu Assiya jednostavna je božanstvenost bez i najmanje promjene jer svjetlost ima samo jednu prirodu. Svaku promjenu čini Kelim, Sefirot koji nisu božanski (tj. ne odnose se na Stvoritelja) i posljedično imaju tri prije spomenute boje (crvenu, zelenu i crnu). Te tri boje sačinjavaju osnovu za brojne kombinacije.

Mi (Duše) primamo svjetlost od Svjetova Beria, Yetzira i Assiya kroz tri filtera: crveni, zeleni i crni. Bijela boja Atziluta prolazi kroz ova tri filtra i do nas silazi već obojana. Te tri boje i njihove brojne kombinacije percipiramo kao kompletnu paletu svojih osjećanja. Hebrejska slova nastaju u ista tri Sefirot: Bina, Zeir Anpin i Malchut. Prvih devet slova od Aleph do Tet odnose se na Bina, ili Svijet Beria. Druga grupa slova, od Yud do Tzadi, odnose se na Zeir Anpin, ili Svijet Yetzira. Posljednja četiri slova, od Kuf do Tav nastaju u Malchut, ili Svijetu Assiya. Ukupno, kabalistički alfabet sastoji se od dvadeset i dva znaka.

28. Očito je da Kelim Deset Sefirot Svjetova BYA sve svoje dijelove i pojedinosti primaju od Svijeta Atzilut. Oni postoje tamo kao mentalni dizajn svih dijelova koji će biti ostvareni po pripadajućem redoslijedu kada Svjetovi BYA budu izgrađeni. Svaki najsitniji detalj ili djelo potpuno je formirano u Svijetu Atzilut prije nego je sišao u Svjetove BYA.

Baal HaSulam nas ohrabruje da prestanemo misliti kako naša djela mogu išta promijeniti. Budemo li mogli prihvatiti tu istinu, naš će se stav prema životu i prema svijetu promijeniti. Prestat ćemo trošiti svoju energiju na nešto što ne možemo promijeniti. Umjesto toga, počet ćemo tražiti točku uz pomoć koje možemo preobraziti svijet.

Prema tome, razaznajemo da Kelim Deset Sefirot HuBTuM Svjetova BYA primaju od pripadajućih Kelim HuBTuM Svijeta Atzilut; to jest, od mentalnog dizajna. Stoga, svaki pojedinačni dio, tj. u Svjetovima BYA, prima od pripadajućih Sefirot: Keter, Hochma, Bina, Zeir Anpin i Malchut Svijeta Atzilut.

Tako da, ako unutar sebe otkrijemo najmanju duhovnu pojedinost sačinjenu od Deset Sefirot, kroz nju možemo doseći Deset Sefirot Atziluta jer su međusobno izravno povezani. Boju Kelim de Atzilut nazivamo bijelom, što čak nije ni boja – nego su bezbojni. Međutim, riječ je o izvoru svih boja.

Svi korijeni Deset *Sefirot* emaniraju iz njega i to nam pruža cijelu paletu senzacija.

Slično bijeloj boji stranica u knjizi mudrosti (prihvaćajući kao činjenicu da se ništa ne može razumjeti iz bijele boje), on je nositelj svega što se nalazi u knjizi mudrosti i zato sja oko i unutar svakog slova, dajući im oblik te određujući poseban položaj svake kombinacije.

Mi ne možemo vidjeti mudrost bijele boje *Atziluta*; ona se manifestira kroz svoje svjetlucanje u Svjetovima *Beria*, *Yetzira* i *Assiya*.

Slično tomu, možemo reći da se materijal slova (crveno, zeleno i crno) nikako ne može steći. Tomu je tako jer je materijal beživotan. Sva svoja postignuća i znanje primamo kroz materijal knjige, koji je bijel. Osvjetljenje oko i unutar slova daje im oblik, koji nam otkriva mudrost knjige.

Drugim riječima, u jednu ruku čitamo slova; a u drugu, čitamo bijelu boju oko svakog slova. Samo suprotstavljanjem te dvije ideje Beskonačnosti, uzdizanjem naših senzacija, naših slova, do razine Svijeta Beskonačnosti, gdje se stapaju u jedinstvenu cjelinu, događa se stjecanje istinskog znanja.

To je esencija Deset Sefirot de Atzilut. Slični su bijeloj boji, i ništa se o njima ne može znati: niti kvantitet, niti promjene. No, u isto vrijeme, sjaj bijeloga na Svjetove BYA, koje su tri boje slova, stvara Kelim Deset Sefirot de Atzilut.

29. Iz gore rečenoga, osoba bi trebala razumjeti da razdvajanje Svijeta Atzilut na tri komponente, kako je opisano u “Ispravicima za Zohar”, jesu “On, Njegova svjetlost i Njegova djela su jedno”.

Ako u svom sadašnjem stanju osjetimo svemir oko nas i nas u njemu, tu sliku možemo dopuniti sa Stvoriteljem i Njegovim utjecajem. Posljedično, dobijamo vrlo složenu sliku. U stvarnosti međutim, kada se uzdignemo do duhovnoga svijeta i uđemo u Svijet *Atzilut*, Stvoritelj, Njegov utjecaj na nas, svemir kojega percipiramo - sve se stapa u jedinstvenu cjelinu nazvanu “stapanje Stvoritelja sa stvorenim”, vječno, beskrajno, neograničeno Jedinstvo.

Takvo stapanje događa se na razini Svijeta *Atzilut* i više, kada su ***“Stvoritelj, Njegovo svjetlo, i Njegova djela jedno”, stoga Atzilut emanira bijelu boju unatoč činjenici da postoji samo jednostavna cjelina bez ičega od stvorenih bića. To je stoga što Stvoritelj znači samo***

Božanstvo (svojstvo davanja), čija je esencija nedokučiva. “Njegova djela” sastoje se od deset Kelim HuBTuM koji postoje u Njemu, a koji nalikuju bijeloj boji u knjizi mudrosti. U bijelome je nemoguće razabrati čak i kvantitet, jer tamo ništa ne čini ikakav kvantitet, jer je sve bijelo.

Ne možemo okarakterizirati niti Stvoritelja niti Njegova djela u Svijetu Atzilut. Stoga “Zohar” ne govori ni o čemu iz Atziluta i iznad, nego samo o Svjetovima BYA, jer bi nam u suprotnom bilo nemoguće prenijeti informaciju. Jednostavno je ne bismo mogli primiti.

Materija slova započinje u Svjetovima BYA. Prvo ih nalazimo u Kelim: Keter, Hochma, Bina, ZA i Malchut Svijeta Atzilut, no samo uz pomoć bijele boje, koja omogućuje oblikovanje slova, dok ona u sebi ne sadrži boju. Kada uzađemo do Svijeta Atzilut kroz Svjetove BYA, vidimo da bijela boja ima brojne oblike, iako je bezoblična, da Stvoritelj obavlja mnoge akcije, dok ih u stvarnosti uopće ne obavlja. Razne proturječnosti pojavljuju se i nestaju u ovoj jednostavnoj sjedinjenosti, u ovom postignuću savršenstva.

Deset Kelim u Svijetu Atzilut otkrivaju se u brojnim promjenama prema vlastitom blještanju u Svjetovima BYA, što je slično načinu na koji je mentalni dizajn utjelovljen u stvarnosti nakon što je kuća izgrađena.

Stoga, sve promjene koje se događaju u Svjetovima BYA događaju se samo pod utjecajem sjaja Kelim Deset Sefirot HuBTuM de Atzilut. Kada se odnosimo na one koji primaju u Svjetovima BYA, možemo razlikovati svakakve brojne promjene koje se odvijaju u bijeloj boji. Što se samoga Atziluta tiče, to je kao da bijela boja ne stječe boje slova. Doista, u njemu samome ne postoji količina (množina, kvantitet – op.prev).

Bijelu boju ne stječemo uz pomoć ostalih slova, tj. sredstvima svjetova BYA nasuprot Svijeta Atzilut. Ne stječemo ništa, jer ne postoji količina ili akcija u njemu, samo jednostavno, nedokučivo svjetlo.

Kabala govori o tome kako bismo trebali ispraviti svoju percepciju okolnoga svijeta da bismo umjesto toga osjetili Svijet Beskonačnosti. Sve ovisi o našim senzacijama i ispravnim prilagodbama istinskoj stvarnosti umjesto iluzornoj, kakvu osjećamo u naših pet osjetila.

Rekli smo da napomena “Stvoritelj, svjetlost i Njegova djela u Svijetu Atzilut su jedno” ne spada u nekoliko kategorija na način na koji to percipiramo u našem svijetu. Naš svijet, naša djela, Stvoritelj, Njegova

djela, mi – sve to – čini nam se potpuno razjedinjenim. Ipak, kako ispravljamo vlastitu percepciju stvarnosti, ujedinit će se unutar jedne sveprožimajuće Više Sile, koja vlada nad svime.

30. “Njegova svjetlost” odnosi se na svjetlost unutar bijele boje Atziluta, koja su Kelim. Tu svjetlost razumijemo samo onoliko koliko se tiče Duša koje primaju od Svijeta Atzilut. Ipak, ne mislimo na Božasnko per se, što je misterij riječi “On”.

Postoje dva stanovišta o svjetlu: jedno se odnosi na riječ “On”; drugo isijava iz ove kategorije kao bijela boja. Ulazi u crvenu, zelenu i crnu boju Svjetova *BYA*, i silazi nama, Dušama.

Da tako kažemo, kada tri Svijeta *BYA* uzađu do Atziluta s Dušama ljudi, svjetlost koju tamo primaju određeno je kao *Ohr Hochma* ili *Ohr Haya*. Također se naziva “bijelom bojom”.

Stoga, kažemo da je od pet *Sefirot* (*Keter*, *Hochma*, *Bina*, *ZA* i *Malchut*), *Keter* bezbojan, *Hochma* bijel (Svijet *Atzilut*), dok su *Bina*, *ZA* i *Malchut* crveno, zeleno i crno. Tako su boje raspoređene. Drugim riječima, *Hochma* (*Atzilut*) je bijel, ali samo u odnosu na nas. Međutim, ako govorimo boji samoj, ona tamo uopće nema imena.

S ovog gledišta, svjetlost nazivamo “Njegovim svjetlom”, kao što je napisano: “On, svjetlost i Njegova djela su jedno”. Za sve od ove tri komponente rečeno je da se iznad Parsa Svijeta Atzilut spajaju u jednu ideju, Stvoritelja. Ta svjetlost nikada ne silazi ispod Parsa de Atzilut. To može samo njezin sitan odbljesak.

Znamo da *Ohr Hochma* može biti prisutna samo u Svijetu *Atzilut*, i nikada ispod *Parsa*. Sja ispod *Parsa* samo da bi *Kelim* “dovela u iskušenje” svojim odsjajem i privukla ih *Atzilutu*.

Zbog toga je nemoguće shvatiti Svijet *Atzilut* per se. Percipiramo ga samo kao bijelu boju stranice u knjizi, koja služi kao osnova za ispisivanje slova.

31. Način na koji “Zohar” opisuje *Kelim HuBTuM* u Svijetu *Atzilut*, koji se povećavaju ili smanjuju kao rezultat ljudskih djela, znači da u samoj Višoj Svjetlosti ne postoji ništa osim njegove jednostavnosti, jer nikakve promjene u njemu nisu moguće.

Na našim lekcijama učimo Svijet *Atzilut*, Svjetove *BYA*, kako Duše uzdižu svoje želje do svijeta *Atzilut* kroz Svjetove *BYA*, i kako Svijet

Atzilut počinje emanirati svjetlost i povlačiti nas gore do sebe. Učimo da se određene akcije odvijaju u svijetu *Atzilut* pod utjecajem *MAN*, naših želja. To jest, svojim djelima, željama, zahtjevima, možemo uzrokovati promjene, razvitke.

Baal HaSulam kaže da postoji druga pomoć za ispravno razumijevanje “*Zohara*”. Ako je ne uvažimo, nećemo primiti duhovnu informaciju i nećemo uspjeti razumjeti što je zapravo napisano u knjizi. Bit ćemo kao milijuni ostalih ljudi, koji nastavljaju čitati “*Zohar*” generaciju za generacijom, bez razumijevanja ičega i zamišljajući svakojake fantastične slike.

Pa kakvo treba biti ispravno podešavanje prema “*Zoharu*”? Zaključak je da svojim djelima nikada ne utječemo ni na što u Svijetu *Atzilut*. A što se tiče svih akcija koje se događaju u *Atzilutu* s obzirom na Duše, samo nam se čini da se događaju u *Atzilutu* i samo s obzirom na Duše.

Od onoga što vidimo u ovome svijetu, gdje je mjesto svih naših djela, dolazimo do vjerovanja da se iste akcije događaju u Svijetu *Atzilut*.

U mjeri u kojoj postajemo dostojni primanja svjetlosti u našem svijetu, primamo je. Kada padnemo i postanemo nedostojni svjetlosti, ona nestaje. Čini nam se da se to događa odozgo, u Svijetu *Atzilut*, izvoru svjetlosti. Zapravo, ona je konstantna i nepogrešivo sja nad nama, dok se sve promjene događaju unutar nas. Isto je to samozavaravanje kao i pokušavanje mijenjanja svijeta oko nas. Proizlazi iz istoga izvora: pogrešno mislimo da se sve promjene događaju izvana, a ne unutar nas. Ipak, sve ovisi o pojedinčevim unutarnjim *Kelim*, njegovim senzacijama.

Stoga, ponovimo: Svijet *Atzilut* trebali bismo percipirati kao nešto konstantno, nepromjenjivo. Fenomen kojega istražujemo onakvoga kakav se mijenja s obzirom na nas (uspinje se, pada, *AVI* i *ZON* Svijeta *Atzilut*, *Partzufim* koji se mijenjaju ovisno o našem *MAN*), sve ovo opažamo unutar nas.

U stvarnosti, nikada se i nikakve promjene ne događaju u Svijetu *Atzilut*. Za nas je vrlo važno razviti ispravan odnos prema svemiru i primiti informaciju sadržanu u “*Knjizi Zohar*”. Sve što je tamo napisano cilja na pobuđivanje neophodnih promjena u nama. Svi naši naponi trebaju biti usmjereni prema unutra, sve promjene u našim *Kelim* (od našeg sadašnjeg stanja do Svijeta Beskonačnosti: neograničeno postignuće), događaju se samo unutar nas. Takvo nam razumijevanje može uštedjeti mnoge godine uzaludna truda, traženja i konfuzije.

32. Slično je to svijeći kojoj je svejedno hoćete li uz pomoć nje upaliti desetke tisuća svijeća ili niti jednu. Neće biti promjene u samoj svijeći. Isto je s Adam HaRishon. Svejedno je hoće li postati ocem brojnih sinova sličnih njemu ili nijednoga, jer u samome Adam HaRishonu neće biti promjena.

Jednako tako, ne postoji promjena u Svijetu Atzilut, bilo da niži primaju nemjerljivo preobilje iz njega ili ne primaju ništa. Sav rast (napredak) tiče se samo nižih, i odigrava se unutar njih.

33. Ipak, zašto oni koji su postigli znanje “Zohara”, tj. veliki mudraci koji već žive u Svijetu Ein Sof, moraju opisati sve promjene u Svijetu Atzilut. Zašto nas zapliću na ovaj način? Oni su to postigli; za njih je to njihova esencija, postojanje, stvarnost. Pa zašto onda to opisuju u tako zbunjujućoj formi? Jesu li nas namjerno mislili zbuniti? Ne bi li to bilo bolje opisati u odnosu prema primanju u Svjetovima BYA, a ne nagomilavati toliko mnogo definicija u Svijetu Atzilut, prema kojemu bismo trebali tražiti neke vrste opravdanja?

Baal HaSulam postavlja pitanje koje bi se neizostavno trebalo pojaviti u našem umu: “Zašto je Kabala napisana na ovaj način? Čini se da je podrobno zavaravajuća: govori nam o onome što se događa u Dušama kao da se događa u svjetovima.” Ovdje Baal HaSulam odgovara: “Isto se događa u našem svijetu. Čini nam se da se sve događa izvan, zbog toga svoju stvarnost opisujemo na takav način.” Zapravo, kako počinjemo stjecati duhovno, naša percepcija svijeta mijenja se na način da ga vidimo i osjećamo kao nešto nepromjenjivo, statično, i postupno se rastapa u našoj duhovnoj viziji. No sve dok se ne počnemo osjećati na ovaj način, svijet izgleda prilično opipljiv; sastoji se od brojnih stvarnih objekata, akcija, sila. Zašto je sve to toliko zbunjujuće?

Baal HaSulam piše:

U sebi sadrži veliku tajnu. Kada kabalist spominje riječ “tajna”, to znači da nam želi nešto otkriti. Tomu je tako jer u našem nesavršenom stanju ne možemo osjetiti istinsku stvarnost Svijeta Beskonačnosti. Osjećamo naše sadašnje stanje. Razlika između našeg sadašnjega stanja i Svijeta Beskonačnosti naziva se “tajnom”. Ovu su tajnu izrazili proroci, tj. kabalisti koji su dosegli određenu razinu duhovnog postignuća nazvanu “proroštvo”.

Evo što kažu:

Ovdje je manifestaciju Božanskog, Stvoriteljeve posebne moći, jer ove slike stvaraju utisak da postoje izvan, iako u stvarnosti postoje samo u primanju Duša kako bi im se pokazalo kao da je Sam Stvoritelj dio svih akcija zajedno s njima. Duša pita i Stvoritelj odgovara, približava se, dok Duša napreduje prema Njemu. Zašto Stvoritelj ispunjava Duše osjećajem kao da se nešto događa izvan njih? Baal HaSulam odgovara: zato da bismo maksimalno uvećali poimanje Duša.

Kada osjećam da, osim moje osobne težnje prema duhovnom, duhovno isto tako napreduje prema meni, percipiram Stvoriteljev plan kao dodatak mojim vlastitim akcijama. Manifestirajući se, Stvoritelj kao da se kreće u mom smjeru. Zapravo, On mi samo otkriva Svoj plan, što ja percipiram kao pokret prema sebi. Stoga, osim moje vlastite akcije, koja me uzdiže u duhovni svijet, također primam dodatni dio Stvoriteljeva uma. To je vrlo suptilna točka. Ako je osoba ispravno protumači, počinje razumijevati Stvoriteljeve misli u svakoj senzaciji ili akciji.

Slično je to ocu koji se skriva od svog omiljenog malog sina u tuzi i sreći, iako on sam u sebi nema niti tuge niti sreće. Stvoritelja zamišljamo kao “Zastrašujućeg”, “Okrutnog”, “Dobrog” i “Vjernog”, u svim Njegovim mogućim manifestacijama, kao da se On neprestano mijenja. On to čini samo da bi natjerao svog omiljenoga sina da proširi svoje razumijevanje, i da se igra s njim. Tek kada odraste i postane mudriji, otkrit će sve što je njegov otac za njega učinio i naučiti da nije postojalo ništa više od neophodnoga da bi se igrao s njime.

Isto vrijedi i za nas. Usprkos činjenici da sve ove slike i preobražaji počinju i završavaju u utiscima Duša, ova manifestacija Stvoritelja u našoj percepciji stvara imaginarnu sliku, kao da sve one postoje unutar Njega. Stvoritelj to čini kako bi maksimalno uvećao poimanje Duša u skladu s misli stvaranja, koja je “ispuniti Svoja stvorena bića potpunim užitkom”. Drugim riječima, čovjek bi trebao steći Stvoriteljev um i dostići Njegovu razinu.

34. Ne budite iznenađeni činjenicom da ćete pronaći slične primjere u Stvoriteljevu upravljanju ovim materijalnim svijetom. Za primjer uzmite naš vid. Kada vidimo ogroman svijet ispred nas u svoj njegovoj veličanstvenosti, ne vidimo ga kakav zapravo jest, nego samo onakvoga kakav je percipiran unutar nas. To jest, u stražnjem dijelu našega mozga, postoji neka vrst fotografske kamere koja izvlači sve što vidimo; ne ono što doista postoji izvan nas.

Štoviše, Stvoritelj je dizajnirao naš mozak na takav način da, poput posebnoga ogledala, u nama stvara iluziju da sve što vidimo postoji

izvan našega mozga. Iako ono što vidimo izvan nas nije stvarnost, i dalje bismo trebali biti zahvalni što je Stvoritelj načinio ovaj odraz u našem mozgu koji nam omogućuje vidjeti i shvatiti sve što je izvan nas. Čineći tako, On nam je dao sposobnost učenja, postizanja potpunog i jasnog znanja, te mjerenja svake stvari izvana i iznutra. Da nije toga, većina bi našega znanja bila nepostojeća.

Zašto je tako? Proučavanjem sebe i izvanjskoga svijeta te zahvaljujući razlici između ova dva stanja imamo prigodu razviti se. Stoga, osjećajući sebe i Stvoritelja Koji se, kakav jest, igra i djeluje s nama, ne samo da evoluiramo, nego jednako tako stječemo Njegovu mudrost, Njegove misli.

Isto je u odnosu prema Božanskoj mudrosti. Usprkos svim promjenama koje se događaju unutar primajućih Duša, one vide sve u Davatelju. Samo na ovaj su način privilegirane primiti svo znanje i sve užitke u planu stvaranja. Osim toga, prosudite po primjeru. Iako praktično vidimo sve ispred sebe, svaka razumna osoba zna točno da je sve što vidimo samo unutar našega mozga. Isto se odnosi na Duše. Iako one vide sve slike u Stvoritelju, svaki istraživač Višega Svijeta zna bez dvojbi da je sve samo unutar njih, a ne u Davatelju.

U Kabali postoji izriječ: “Poznat ću Te iz svoje unutrašnjosti.” Za nas je došlo vrijeme da započnemo prilagođavati svoju percepciju i unutarnje i izvanjske stvarnosti. Moramo shvatiti da postojimo u posve ispravljenom, savršenom svijetu, i da je sve što se događa oko nas rezultat naše pogrešne, nedostatne percepcije. Ispravljaajući je, možemo ispraviti i svijet u kojemu živimo, i vlastitu egzistenciju u njemu. Uspijemo li ispraviti svoju percepciju svijeta, ući ćemo u osjećanje Više Stvarnosti i Stvoritelja i “Knjiga Zohar” pokazat će nam kako možemo ispuniti svoje Duše na ispravan način.

35. Zakoni *Tore* zabranjuju stvaranje ikakvih slika. Zabranjuju zamišljanje čak i prirode, a kamoli ljudi. To je zato što bi se čovjek trebao upuštati u stvaranje unutarnjih slika.

Značenje izrijeka je da Sefira Malchut, koja uključuje sve svjetove i Duše, i korijenom je svih Kelim, stvara ovu sliku unutar sebe.

Slika koju percipiramo u *Malchut* Stvoriteljeva je slika. Drugim riječima, ono što vidimo u okolnome svijetu, u sebi i ono što ćemo kasnije vidjeti u Višim Svjetovima, u osnovi je projekcija Stvoriteljeva svjetla na *Malchut*.

Stvar se ne tiče Malchut onakve kakva je na svom vlastitom mjestu, nego radije, situacije kada Malchut siđe i proširi se stvorenim bićima, postane vidljiva svima njima u skladu s njihovom percepcijom i imaginacijom. Drugim riječima, Malchut postoji samo u odnosu na primatelje, a ne sama po sebi. To je ispravna percepcija svemira.

Stvoritelj kaže: “Usprkos činjenici da vam se prikazujem u vašim svojstvima, tj. u vašoj percepciji i imaginaciji, s kime ćete Me usporediti?” Doista, prije nego je Stvoritelj stvorio sliku svijeta i dao joj formu, On je bio jedini koji je postojao na svijetu bez ikakve forme ili slike.

Osoba koja stekne Stvoritelja u ovome svijetu percipira Ga kao neku sliku. U Svjetovima *Assiya*, *Yetzira* i *Beria* uvijek stječemo Njegove slike, tj. razne forme Njegovih manifestacija u nama. Nakon toga, kako rastemo od Svjetova *BYA* do Svijeta *Atzilut* i uzdižemo sa sobom čitav svemir, postajemo dio Više jednostavne svjetlosti.

Zbog toga svi nagovještaji sadržani u slovima, točkama ili svetim imenima, nisu ništa drugo do utisci naših Kelim u Stvoriteljevu jednostavnomu svjetlu.

To se događa jer se Duša sastoji od 613 *Kelim*, koje mi trebamo ispraviti. Od njih, 248 sadrže naša svojstva davanja (*Galgalta ve Eynaim*), a 365 ih sadrži svojstva primanja (*AHP*). Sve ih možemo nadalje podijeliti na pet dijelova u skladu sa Stvoriteljevim neizgovorljivim Imenom. On Sebe projicira na nas na takav način da četiri slova Njegova Imena formiraju četverofazno postavljanje na naših 613 svojstava. Stoga, ispostavlja se da, u kojem god svijetu ili na kojoj god razini bio, ja uvijek izlažem svoj Malchut Stvoriteljevoj projiciranoj slici. Zbog toga se čovjeka uvijek naziva “Adam”, bio u Svijetu *Assiya*, *Yetzira* ili *Beria*. To je vrst Stvoriteljeva prototipa, koji postoji na razini na kojoj osoba može projicirati Njegovu sliku na sebe.

36. Na prvi pogled, možemo pronaći proturječje u gore rečenom. Ranije je rečeno da sve forme izvire samo iz Sefira Malchut prema primateljima; dok se ovdje kaže da dolaze iz Beria (Bina) nadalje.

U stvarnosti, forme i slike dolaze samo od Behina Dalet, što je Malchut. Svi Kelim ne dolaze od prvih Deset Sefirot – Keter, Hochma, Bina i Tifferet – nego od Malchut. Ipak, svojstva milosrđa i ograničenja međusobno su djelovali u Svijetu ispravljanja. To znači da se Sefira Malchut (ograničenja) uzdigla i našla put u Sefira Bina (svojstvo milosti).

U skladu s tim, od toga trenutka, Kelim Malchut postaje ukorijenjen u Sefira Bina. Stoga, Zohar kaže da su izvorni korijeni slika (Kelim) u Malchutu. No nakon toga kaže da su u Svijetu Beria, što znači da su rezultatom interakcije načinjenje radi ispravljanja svijeta.

Kao dodatak, mudraci rekoše: “Izvorno, Stvoritelj je stvorio svijet utemeljen na svojstvu božanskoga suda, no vidjevši da svijet nije mogao postojati, On je načinio svoju interakciju s milosrđem”. Morali biste znati da Deset Sefirot KaHaBTuM imaju mnoga imena u knjizi Zohar u skladu s njihovim brojnim funkcijama.

Kada se nazivaju “Keter-Atzilut-Beria-Yetzira-Assiya”, njihov je zadatak razlikovati između Kelim “de Panim” koji se zovu “Keter-Atzilut” (Keter-Hochma), i Kelim “de Achoraim” zvanim Beria-Yetzira-Assiya (Bina-Tifferet-Malchut). Takva podjela rezultatom je interakcije između svojstava osude i milosti.

S obzirom da Zohar aludira na interakciju između Malchut i Bina, Sefira Bina se naziva “Beria”. Prije nego se ta interakcija dogodila, Bina nije imala formu niti sliku, čak ni u odnosu prema primateljima.

37. Pa nastavlja: “... no nakon što je On dao ovu formu strukturi “Adam Elion”, On je sišao i “odjenuo” se u nj. On je nazvan HaVaYaH, što znači Deset Sefirot KaHaBTuM; jer je vrh slova “Yud” Keter, “Yud” je Hochma, “Hey” je Bina, “Vav” je Tifferet, a posljednje slovo “Hey” je Malchut. To je učinjeno tako da bi Stvoritelj mogao biti stečen kroz Njegova svojstva, Sefirot.

38. Ovdje je objašnjenje gore izrečenoga. Nakon interakcije s ograničavajućim svojstvima Malchut, iz Beria (Bina) i ispod, slike i forme spuštaju se do Duša. Ne događa se na tome mjestu, nego samo tamo gdje su primatelji.

Rečeno je: “On je dao formu strukturi “Adam Elion” i sišao dolje i “odjenuo” se u formu tog čovjeka”. Stoga, čovjekova forma sastoji se od 613 Kelim koji su rezultat Kelim Duša. S obzirom da Duša ima 613 duhovnih Kelim koji se nazivaju “248 organa i 365 tetiva”, podijeljena je na pet dijelova u skladu s 4 slova HaVaYaH:

- vrh slova “Yud”, njen Rosh je Keter;
- od Peh do Chazeh je Hochma;
- od Chazeh do Tabur je Bina;
- od Tabur do Sium Raglin postoje dva Sefirot: Tifferet i Malchut.

Tora opisuje Partzuf Adam, koji predstavlja 248 pozitivnih zapovijedi koje korespondiraju sa “248 organa”, i 365 negativnih zapovijedi koje se odnose na “365 tetiva”. Ima pet dijelova – pet knjiga Tore. To se zove “slika (lik) Merkava Adam Elion-a”, dakle Adam Svijeta Beria (Bina), gdje se Kelim započinju protezati do mjesta na kojima su Duše. To se zove “Adam Elion” jer su tri Adamova svojstva u Sefirot:

- *Adam de Beria;*
- *Adam de Yetzira;*
- *Adam de Assiya.*

Ipak, Keter i Hochma nemaju lika koji se može odnositi na ikoji znak četiri slova HaVaYaH. S obzirom da se stvar tiče Svijeta Beria, potvrđeno je: “Adam Elion”.

Uvijek se sjetite da Zohar kaže da slika ne postoji na mjestu Sefirot Bina i Malchut, nego samo samo na mjestu primatelja. S obzirom da svi ti Sefirot daju odoru Kelim za Duše kako bi stekle Stvoritelja uz pomoć svjetlosti koja na njih silazi unutar određenih ograničenja u skladu s njihovih 613 organa, davatelje također nazivamo “Adam”. Ipak, oni su tamo bijele boje.

39. Ne bi vam trebalo biti teško razumjeti jer su sva četiri slova HaVaYaH i vrh slova “Yud” pet Kelim koji se uvijek nazivaju “slovima”, što se odnosi na pet Sefirot KaHaBTuM. Vrh slova “Yud” i slovo “Yud” u imenu HaVaYaH nagovještavaju prisutnost Kelim u Keter i Hochma.

Činjenica je da, kada je rečeno da “slike” i “svojstva” koja predstavljaju Kelim koji počinju od Svijeta Beria i niže, stvar se tiče samo tri Sefirot Bina, Tifferet i Malchut, no ne Keter i Hochma, s gledišta esencije Sefirot.

Ipak, trebali biste znati da su Sefirot sadržani jedni u drugima. Postoji Deset Sefirot KaHaBTuM u Keter, Hochma, Bina, Tifferet i Malchut. U skladu s time, nalazimo da svaki od pet Sefirot KaHaBTuM ima tri Sefirot: Bina, Tifferet i Malchut iz kojih nastaju Kelim.

Iz toga, morate razumjeti da vrh slova “Yud”, koji se odnosi na Kelim Keter, ukazuje na Bina i TuM koji su uključeni u Keter. Slovo “Hey” imena HaVaYaH, koje predstavlja Kli Hochma, ukazuje na Bina i TuM koji su uključeni u Hochma. Stoga, i Keter i Hochma, uključujući čak i Bina i ZON, nemaju Kelim, dok Bina i TuM, uključujući čak i Keter i Hochma, imaju Kelim u sebi.

Iz te perspektive, Adam se doista sastoji od pet dijelova. To je zato što Bina i TuM obavljaju djelo davanja u svakom od pet Sefirot, što je skriveno u imenu “Merkava de Adam”. U skladu s time:

- *Adam na razini Keter naziva se “Adam Kadmon”,*
- *Adam na razini Hochma naziva se “Adam de-Atzilut”,*
- *Adam na razini Bina zove se “Adam de-Beria”,*
- *Adam na razini Tifferet naziva se “Adam de-Yetzira”,*
- *Adam na razini Malchut zove se “Adam de- Assiya”.*

40. Postoji deset Imena Stvoritelja, koja su odgovarajuće utisnuta na naših deset temeljnih svojstava – Sefirot.

- *Sefira Keter zove se Ekie;*
- *Sefira Hochma naziva se Yud-Key;*
- *Sefira Bina zove se HaVaYaH;*
- *Sefira Hesed zove se El;*
- *Sefira Gevura zove se Elokim;*
- *Sefira Tifferet zove se HaVaYaH (jednostavan, drugačiji od Bina);*

S obzirom da su Tifferet i Bina na srednjoj liniji, nalikuju jedno drugome, stoga su određene istim imenom, iako se izgovara drukčije.

- *Dvoje Sefirot – Netzah i Hod nazivaju se Tzvaot;*
- *Sefira Yesod zove se Chai;*
- *Sefira Malchut naziva se Adni.*

Nema potrebe pamtit i ova imena; kasnije ćemo razumjeti kako ona nastaju. Govorimo o deset neizbrisivih Imena. Nazivaju se neizbrisivima jer, ako pisar koji ispisuje svitak Tore napravi grešku u nekom od imena, čitav segment mora se uništiti; zabranjeno je ispravljati takve greške.

Što to znači u našem svijetu? Čovjek ne može percipirati sliku svijeta ispravno, ukoliko njegovih Deset *Sefirot* nisu pravilno podešeni. Kao kod violine, osoba ju može svirati samo ako su njezine žice pogodno naštimate. Stoga, one formiraju određeni odnos jedne s drugima, na način da je svaka od njih u svom standardnom, ispravnom stanju.

Slično tomu, ako makar i jedno od Stvoriteljevih Imena rezonira u nama neispravno, tj. ako jedna od naših osobina nije posve jednaka Njegovom, nećemo moći percipirati Njegovu manifestaciju. Drugim riječima, s obzirom da smo sačinjeni od Deset *Sefirot*, Stvoriteljeve akcije opažamo u deset Njegovih emanacija.

Istodobno, kada steknemo svih Deset *Sefirot* i potpuno ih ispunimo Stvoriteljevim likom, pojavljuje se zadivljujuć fenomen. Svih Deset *Sefirot* se stapaju, granice među njima nestaju i oni formiraju opću, Beskonačnu, bijelu svjetlost *Atzilut*, gdje se uzdižemo prigodom postizanja svih razina Svjetova *BYA*.

To je ono što Baal HaSulam piše u svojem “*Predgovoru Knjizi Zohar*”. Ovaj “*Predgovor*” bavi se ograničenjima, koja postoje između nas i stvarnosti koju percipiramo. Sve što iskusimo unutar nas samo je percipirano u našim egoističnim *Kelim* do mjere njihove korekcije. Da naše osobine nalikuju sa Stvoriteljevima, mogli bismo razumjeti i osjetiti Ga bolje i bolje. Jednako je to kao kada radio prijamnik primi određeni vanjski val samo zato što je njegov vlastiti val identičan onom izvanjskome.

Drugim riječima, samo će nam naša jednakost forme sa Stvoriteljem omogućiti da uđemo u istinit svemir i postojimo u nj. Na početku, to moramo učiniti u naših 613 *Kelim*, posljedično osjećanih kao Deset *Sefirot*. Nakon toga, oni se osjećaju kao jedinstvena cjelina, Stvoriteljeva opća manifestacija prema *Malchutu*. Kada *Malchut* najzad postane sličan Stvoritelju, posve se stapa sa svjetlošću u svojih prvih devet *Sefirot*. Sve slike blijede i nestaju, dok postajemo jedno s Beskrajnim, bijelim svjetlom.

41. Ukoliko se Stvoriteljeva svjetlost ne proširi na sva stvorena bića na način da ispunjava ove svete Sefirot, kako stvorenja mogu biti počašćena znati Ga i ispuniti sljedeće: “Zemlja će biti ispunjena znanjem Stvoritelja”?

Objašnjenje je da Stvoritelj prevari Duše na način da vjeruju da se sve promjene u Sefirot događaju u Njemu. Svrha toga bila je da Ga Duše upoznaju i shvate. Na taj će način izriječ “Zemlja će biti ispunjena znanjem Stvoritelja” biti ostvaren.

42. I jao onima koji usporede Stvoritelja s bilo kakvom mjerom, ili kažu da je ta mjera u Stvoritelju, iako je to duhovna mjera koja se prikazuje Dušama. To je posebno tako ukoliko je riječ o materijalnoj mjeri koja proizlazi iz smrtne ljudske prirode, čiji je temelj prašina.

Iako Duše percipiraju sve promjene koje se u njima događaju kao da se događaju u Davatelju, trebalo bi im biti jasno da nema promjena niti mjera u Njemu. On je Božansko i sve im se to samo čini, kako je rečeno: “Istovjetan sam onome što proroci rekoše”.

Jao onima koji pogriješe jer će odmah izgubiti svoje božansko preobilje, a posebice budale koji Ga vide kao utjelovljenje u mesu i krvi, prolazno i manjkavo.